

Mænd af ære

et mafiadrama af Kristoffer Apollo

FASTAVAL 2003

To be Mafioso is
to make oneself respected;
to be strong enough to avenge yourself
for any insult to your person, or any extension of it;
and to offer any such insult to your enemies

- fra *Mafia Business* af Pino Arlacchi

Mænd af ære er skrevet til Fastaval 2003.

Tekst og layout: Kristoffer Apollo.

Illustrationer: Det velvillige internet.

Baseret på: Virkelige begivenheder, der udspillede sig i New York i efteråret 1953.

Tak til Lars Andresen for den samtale, der affødte ideen, samt en masse anden snak om scenarier.

Til min kæreste, Mette, for opmuntringer og svar.

Til de mange andre, der hjalp med kommentarer eller bare lyttede til ideen.

Til min scenarieansvarlige, Anne Vinter Ratzer, for at behandle mig pænt, selv om scenariet var længe undervejs.

Til Alexander Dick for at have den rigtige cd på det helt rigtige tidspunkt.

Og ikke mindst en **meget stor tak til** Mette og Anja for at folde uendelige mængder af papirsmapper!

Indhold i scenariet

Credits	2
Introduktion til scenariet	4
Scenariet kort fortalt • De fem hovedpersoner og intrigen	
Den amerikanske mafia op til 1953	5
En slags protestbevægelse? • Mafiaen - en serviceorganisation • Måske den dum- meste lov nogensinde • Fem familier i New York • Charlie Lucky • Kampen mod Masseria • Luciano afgrer krigen • Capo di tutti capi • Kommissionen bliver oprettet Mod nye monopoler • Samfundets Fjende Nr. 1 • The Prime Minister • En lyssky aftale • Vito vender tilbage • Hattemageren tager magten • Kefauver-komiteen • Den amerikanske stil • Konfrontationen er lige om hjørnet	
Sådan kører du scenariet	14
Din rolle under mødet i Kommissionen • Din rolle under fortællesekvenserne • Og improvisér • Inden spillet	
Hovedscenen og fortællesekvenserne	16
Første fortællesekvens: Joe Bonanno • Antipasto: Peperoni alla Siracusana • Anden fortællesekvens: Joe Profaci • Primo: Pasta con le sarde • Tredje fortællesekvens: Albert Anastasia • Secondo: Falsomagro • Fjerde fortællesekvens: Frank Costello • Dolce: Ravioli di ricotta • Femte fortællesekvens: Tommy Lucchese • Efterskrift	
Appendiks I: Bipersoner	22
Lucchese-familien • Costello-familien • Anastasia-familien • Bonanno-familien • Profaci-familien • Øvrige mafiosi • Afdøde gangstere • Andre	
Appendiks II: Maden	31
Peperoni alla Siracusana • Pasta con le sarde • Falsomagro • Ravioli di ricotta	
Om scenariet	33
Fascination, off-screen space og mængder af fakta	
Inspirationskilder	34
Film • Bøger • Websites	
Spilpersoner	
Albert Anastasia • Joe Bonanno • Frank Costello • Tommy Lucchese • Joe Profaci	
Bilag	
Stikpiller • Flowchart • Oversigt over bipersonerne • New Yorks fem familier • Kort over New York	
Efterskrifter	
Albert Anastasia • Joe Bonanno • Frank Costello • Tommy Lucchese • Joe Profaci	

Teknisk

Mænd af ære er lay-
outet i QuarkXPress
ved hjælp af fontene
Sylfaen og Palatino
Linotype

Velkommen til Mænd af ære

Dette scenarie handler om en gruppe mænd, der har valgt at sætte sig uden for det normale samfund. I stedet lever de efter et sæt indforståede regler for, hvordan en 'mand af ære' bør opføre sig. Eksempelvis mener de, at venskab og loyalitet går før alt andet - men det forhindrer ikke, at man skyder sine venner i et anfald af opportunisme. Og de løser problemer med en fascinerende, hensynløs kreativitet, men har til gengæld et rigtigt, chauvinistisk syn på verden.

Disse mænd stammer fra det sydlige Italien, især Sicilien. De er medlemmer af den amerikanske mafia, og *Mænd af ære* handler om deres verden - samt hvilke løgne man må fortælle sig selv for at overleve som et tænkende, følende menneske i dén.

Scenariet er baseret på virkelige begivenheder, der udspillede sig i efteråret 1953. Samtlige nævnte personer har levet i virkeligheden, alle beskrevne scener har fundet sted, og fakta er med få undtagelser korrekte - ud fra den trods alt begrænsede dokumentation, der findes om en organisation, som har dødsstraf for at tale over sig.

Scenariet kort fortalt

Grundlæggende set er *Mænd af ære* et simpelt intrigescenarie, bygget op omkring én enkelt scene. Bosserne fra New Yorks fem mafiafamilier mødes en aften, og det kommer frem, at én af bosserne er med i et komplott om at dræbe én af de andre.

Scenariet fortæller så historien om bossernes forsøg på at afdække, hvad der foregår, og deres løsning på situationen. De fem mafiafamilier og deres boss er viklet ind i et kompliceret indbyrdes spind, så løsningen er ikke nødvendigvis ligetil.

Undervejs krydsklippes der til fem fortællesekvenser, der sætter ekstra lys på mafiaens tolkninger af begreber som ære, retfærdighed og loyalitet. Hver boss har sin fortællesekvens, hvor spilleren improviserer over en begivenhed fra personens fortid.

De fem hovedpersoner og intrigen

Spilpersonerne er som nævnt bosserne fra New Yorks fem familier, som alle sidder i Kommissionen - en slags bestyrelse for mafiaen, hvor indbyrdes aftaler og problemer bliver forvaltet af bosserne. De er:

- **TOMMY LUCCHESI**, der er en lille, lusket opportunist med en fortid som én af New Yorks dygtigste lejermordere. Han mener, det er selvforsvar, når han planlægger at myrde ...
- **ALBERT ANASTASIA**, som er den hidsige, dødsensfarlige boss i byens næststørste familie. Den reelle grund til, at Lucchese vil myrde ham, er hans loyalitet over for ...
- **FRANK COSTELLO**, den diplomatiske boss for New Yorks største familie. Costello støtter sig til Anastasia, fordi hans underboss, Vito Genovese, er ude efter hans position - som modtræk har Genovese fået manipuleret Lucchese til at fjerne Anastasia. Derudover forsøger kupmagerne også at involvere ...
- **JOE PROFACI**, en brysk, smålig mand, der er boss i byens mindste familie. Anastasia blev boss ved at dræbe én af Profacis bedste venner, og det forsøger Lucchese & co. at bruge til at lokke Profaci med i komplottet. Profaci er desuden en god ven af ...
- **JOE BONANNO**, som leder møderne i Kommissionen. Bonanno er en velovervejende mand med stærke rødder i mafiaens traditioner. Han foretrækker at bevare en stabil magtbalance i Kommissionen og er som den eneste ikke involveret i intrigen fra start.

Formelt mødes bosserne denne aften i november 1953 for at diskutere myndighedernes øgede interesse for mafiaen - og sige velkommen tilbage til Frank Costello, der netop er kommet ud efter et år i fængsel. Men Costello og Anastasia har fået nys om Luccheses plan og vil fremlægge beviserne for Kommissionen og bede om dens dom.

Hvordan du skal få det til at udvikle sig, kan du læse om fra side 14. Men først lidt historie ...

To spor i spillet

Scenariets hovedscene viser bossernes manøvreren med alle midler i en rå, kynisk magtkamp. Mens fortællesekvenserne skal trække følelser frem og stille skarpt på de store paradokser, de lever med som del af mafiaen.

Den amerikanske mafia op til 1953

Det vides ikke, hvornår eller hvordan mafiaen er opstået. Faktisk ved man ikke engang, hvor selve ordet 'mafia' stammer fra. Ordet er i dag navnet på verdens mest berømte forbrydernetværk, men det er også mytisk i sin oprindelse.

Den mest farverige historie handler om en ung siciliansk kvinde, der blev voldtaget af franske besættelsesstyrker i det 13. århundrede. Legenden fortæller, at hendes mor løb grædende gennem gaderne og råbte "Ma fia! Ma fia!" (Min datter! Min datter!), og at det fik landsbyboerne til at angribe og dræbe den franske garnison i byen, hvilket blev startskuddet til et oprør, der til sidst tvang franskmændene til at trække sig væk fra øen.

Andre mener, at ordet stammer fra det arabiske ord for skjulested, mens sicilianske mafiosi har udtalt, at det egentlig er et tillægsord. At være mafioso er at være en mand af en særlig støbning. Ordet bruges da heller ikke af de forbrydere, vi identificerer med det. På Sicilien taler de om Traditionen, mens de amerikanske mafiafamilier omtaler sig som Syndikatet eller Holdet ('The Outfit').

En slags protestbevægelse?

Traditionen udspringer fra Sicilien, hvor fænomenet har været kendt i århundreder. Sicilianerne betragter sig som et selvstændigt folkefærd, der eksempelvis taler deres egen dialekt, men øen har op gennem historien været styret af andre folkeslag - arabere, franskmænd, spaniere og fastlands-italienere fra Neapel og Savoyen. Det er tænkeligt, at de mange år med 'besættelsestroppe' er nøglen til mafiaens oprindelse.

Mafiaen er stærkest i den nordvestlige del af Sicilien

Mafia-lignende organisationer har de bedste kår i samfund, hvor tilliden til myndighederne er så lille, at befolkningen hellere vil klare problemerne selv end ringe efter politiet. Mænd af Traditionen omtaler sig selv som 'respektable mænd', 'kompetente mænd' eller 'ærefulde mænd'. På Sicilien udøver de typisk deres usynlige indflydelse i hjembyen og omegn - de 'ærefulde mænd' er ofte driftige forretningsmænd, der fuldstændig dominerer en bestemt branche i området. Samtidig agerer de problemløsere for områdets øvrige indbyggere - tænk på startscenen fra *The Godfather*, hvor gæsterne kommer til Don Corleone for at få hjælp. Prisen for den 'kompetente mands' hjælp er, at man kommer i gæld til mafiaen. Det er en organisation, der sjældent glemmer - og ikke er bange for at løse problemer med vold.

Mafiaen - en serviceorganisation

I sidste halvdel af det 19. og de første år af det 20. århundrede sejlede tusindvis af immigranter til USA i håb om et bedre liv end det, de kunne få i Europa. En stor del af dem kom fra Italien, og mange af disse var sicilianere. De bragte Traditionen til et land fyldt med muligheder.

Mange af immigranterne var fra deres hjemland vant til, at man ikke kunne stole på myndighederne, og situationen i USA var ikke bedre. Især ikke, hvis man ikke talte engelsk og ikke havde nogen penge. Med andre ord var der god brug for tjenester af den art, de sicilianske mænd af Traditionen kunne levere. Havde en immigrant brug for penge, var der ingen hjælp at hente i de etablerede amerikanske banker - men det var der til gengæld hos mafiaen. Til ågerrenter. Brugte man pengene til at starte en

Læs også personerne

De følgende sider er en kronologisk gennemgang af mafiaens historie inden scenariet. Store dele af den er gengivet i spilpersonerne, som du dog også bør læse grundigt, da de derudover går tættere på den enkelte persons historie

Hvad hedder vi?

For at undgå begrebsforvirring har jeg stort set kun brugt ordet 'mafia' i spilpersonerne.

Fortælling

Mafiaens traditioner og logik er temaet i **JOE BONANNOS** fortællesekvens

forretning, kunne de 'kompetente mænd' hjælpe én med at udkonkurrere andre forretninger i nærheden - og levere den nødvendige 'beskyttelse' mod, at der skete ubehagelige ting med éns egen forretning.

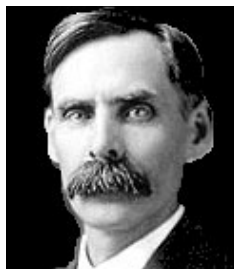
I sidste ende samlede den forretningshavende ofte så meget gæld hos mafiaen, at han blev nødt til at lukke sine kreditorer ind som partnere i forretningen. Mafiafamilierne tjente desuden stort på immigranternes håb om et bedre liv ved at etablere illegale lotterier ('numbers') i de fleste større amerikanske byer, hvor man kunne satse på en bestemt talkombination hos en lokal indsamler. Vindertallene blev så fundet via en offentlig begivenhed - det kunne være de sidste tre cifre af den samlede omsætning på væddeløbsbanen en bestemt ugedag. Ud over lotterierne stod mafiaen bag mange andre former for ulovlige spil - eksempelvis terningspil, bookmaking og enarmede tyveknegte.

Denne form for bandekriminalitet var ikke forbeholdt de italienske og sicilianske immigranter. Noget lignende skete eksempelvis i de jødiske og irske kvarterer, hvor der også var mennesker, der var skrupelløse nok til at gribe enhver chance.

Den store forskel på banderne viste sig først i tiden mellem de to verdenskrige, hvor de siciliansk-styrede mafiafamilier satte sig på toppen af den organiserede kriminalitet i USA.

Måske den dummeste lov nogensinde

Den 16. januar 1920 trådte den lov i kraft, som gjorde en stribe mafiosi til mange-millionærer og lagde grunden til den kolossale indflydelse, mafiaen har haft i USA.

Andrew Volstead

Et kongresmedlem af norsk afstamning, Andrew Volstead, var bekymret over det stigende forbrug af alkohol i landet, og han var ophavsmand til en forfatningsændring, der blev kendt som 'The Volstead Act' - Spiritusforbudet.

Hvor velment forbudet end var, blev det dårligt modtaget af en meget stor del af den amerikanske befolkning, der ikke mente, det kom staten ved, at de drak alkohol. Der opstod med andre ord et enormt behov for illegal fremstilling og salg af whisky, vin og lignende nærmest fra dag til dag - og mafiaen var ikke sen til at tage udfordringen op. Destillerier og smugkroer skød op i kældre og baglokaler, så amerikanerne kunne fylde sig med hjemmebryg af tvivlsom kvalitet - og da det ikke var nok til at tilfredsstille efterspørgslen i storbyerne, blev der organiseret import fra Canada og skjulte destillerier i landdistrikterne.

Spritsmugleriet var fra starten en lukrativ forretning, og da det foregik på den forkerte side af loven, befandt de fleste smuglerbander sig hurtigt i en situation, hvor de både kæmpede mod politiet og hinanden. I 20'erne var den organiserede kriminalitet endnu ikke lagt i særligt faste rammer, så det gjaldt om at slå til, når der var mulighed for at hugge en konkurrents forsendelse eller lukke ét af hans destillerier.

I de værste tilfælde blev territorialkampene langtrukne og dødsensfarlige - eksempelvis i Chicago, hvor fejden mellem Al Capone og Bugs Moran førte til St. Valentine's Day-massakren, eller i New York, hvor kampen om at blive byens forbryderkonge brød ud i Castellammarese-krigen (se næste side).

Spiritusforbudet blev ophævet i 1933, men da var skaden sket. Mafiaen havde tjent millioner af dollars, der nu kunne investeres i andre lyssky forretninger.

Fem familier i New York

Situationen i New York var mere kompliceret end noget andet sted i landet. Langt de fleste af det nye århundredes immigranter ankom til USA via New Yorks havn, og en stor del af dem bosatte sig i storbyen. Italienerne samlede sig i Brooklyn og The Bronx, og her begyndte mange mafiabosser deres kriminelle karriere som teenagere.

Etnisk korrekt

Den amerikanske mafia er kun for folk af italiensk afstamning - og det er nemmest at blive accepteret som medlem, hvis man har siciliansk baggrund

Gamle smuglere

Alle fem spilpersoner etablerede sig som ledende mafiosi i Forbudstiden

I starten bestod mafiaen i New York af en mængde mindre bander, men de begyndte hurtigt at konsolidere sig i større klaner for at opnå større slagkraft, og allerede i midten af 20'erne var den newyorkske mafia i praksis delt op i de fem store familier, som stadig eksisterer i dag.

På dette tidspunkt var New Yorks førende gangster Joe Masseria alias Joe the Boss - en lille, fedladet mand, der havde ry for at kunne undvige kugler og var berygtet for sin hensynsløse fremfærd. Hans klare ambition var at lægge alle fem familier under sig, og gennem vold og alliancer var han tæt på at nå sit mål.

Joe Masseria

Charlie Lucky

Den vigtigste alliance indgik Joe the Boss med den unge Charlie 'Lucky' Luciano. Luciano havde allerede som teenager fundet sammen med den højt begavede **FRANK COSTELLO** i en gadebande, der blandt andet levede af afpresning. I 1917 slog de sig sammen med to jødiske gangstere, Meyer Lansky og Bugsy Siegel, og dermed var grunden lagt til verdens mest berømte mafiafamilie.

Charlie Luciano

I de første år af 20'erne blev kredsen blandt andre udvidet med to iskolde mordere: En lille, hemmelighedsfuld mand ved navn Vito Genovese, som var en af byens bedste pistolmand, og den store, samvittighedsløse **ALBERT ANASTASIA**, hvis irrationelle vredesudbrud gav ham tilnavnet The Mad Hatter.

Sammen kontrollerede de gambling, åger, afpresning og smugkroer, der kastede enorme summer af sig. Lucianos bande tjente 25 millioner dollars på bookmaking og 12 millioner dollars på spritsmugleri i 1925.

Men selv om Luciano og hans folk var i stand til at klare sig selv, kunne de ikke i længden holde sig ude af den kamp, der var undervejs i New Yorks underverden. Begge sider bejlede til Charlie Lucky, som efter moden overvejelse valgte at lade sin bande blive en del af Joe the Boss' familie.

Kampen mod Masseria

Masseria var tæt allieret med Al Mineo, der kontrollerede byens næststørste mafiafamilie og i mellemtiden havde optaget **ALBERT ANASTASIA** i sine rækker.

De tre mindre familier var derimod ikke begejstrede for tanken om at blive lagt under Joe the Boss' hårdhændede styre, og én af dem gjorde åbent oprør ved at nægte Masseria at få del i sine indtægter. Denne familie blev ledet af Salvatore Maranzano, der personificerede modstanden mod Joe the Boss. Maranzano og en stor del af hans folk kom fra egnen omkring Castellammare del Golfo i det nordvestlige Sicilien, og derfor blev stridighederne døbt Castellammarese-krigen.

Maranzano satte sin familie i krigsberedskab - alle mand gik under jorden, og den unge dygtige organisator **JOE BONANNO** blev udnævnt til stabschef. Men selv om Maranzano var en dygtig leder i krigstid, var det først, da krigen rakte ind i en anden familie, at begivenhederne for alvor begyndte at gå imod Joe the Boss.

Én af de to neutrale fraktioner havde Tom Reina som boss, og Masseria forsøgte at overtale ham til at snigmyrde **BONANNO** og lederen af den anden neutrale familie, **JOE PROFACI** - som Masseria med rette ikke stolede på. **PROFACI** hjalp nemlig Maranzano i al hemmelighed.

Det kom Charlie Luciano for øre gennem én af Reinas løjtnanter, **TOMMY LUCCHESI**, og Luciano var ikke indstillet på at lade Masseria eliminere al modstand. Charlie Lucky var selv på vej ud i en konfrontation med Joe the Boss, der forlangte en større og større del af Lucianos indtægter. Så Luciano besluttede sig for at tage initia-

Salvatore Maranzano

tivet, og efter en rådslagning med blandt andre COSTELLO, LUCHESE og Genovese fik han sat en plan op.

Tom Reina spiste hver onsdag middag hjemme hos sin yndlingstante, og i februar 1930 ventede Vito Genovese uden for huset med et dobbeltløbet haglgevær, der bogstaveligt talt blæste det meste af hovedet af Reina.

Luciano afgør krigen

Luciano og hans mænd skyndte sig at sprede rygter om, at Reina var blevet dræbt på Masserias ordre, og Joe the Boss hjalp selv ved at forsøge at indsætte én af sine folk som boss i Reinas familie. Dette blev dog modarbejdet af Tom Gagliano, der reelt overtog ledelsen efter Reina og som sin næstkommanderende valgte TOMMY LUCHESE - en lille, rastløs mand, der som Genovese havde ry for at være usædvanligt koldblodig med en pistol i hånden.

Tommy Lucchese

Det følgende år blev en udmattelseskrig mellem to forbryderhære i skjul. Mordene og attentaterne fortsatte, mange af dem i fuld offentlighed, hvilket betød masser af opmærksomhed fra politiet og pressen. Det var ikke nogen holdbar situation for de fem familier, som risikerede at miste muligheden for at fortsætte de lyssky forretninger, de sloges om.

Albert Anastasia

Ergo måtte krigen stoppes, og det var igen Luciano, der tog det afgørende initiativ. I foråret 1931 tog han kontakt til Salvatore Maranzano og lod ham forstå, at Charlie Lucky var klar til at skifte side.

I april samme år spiste Masseria og Luciano frokost på en restaurant på Coney Island. Efter maden gik Luciano på toilettet, hvorefter fire mænd kom ind ad døren og mejede Joe the Boss ned. Blandt de fire var Vito Genovese og ALBERT ANASTASIA.

Capo di tutti capi

Med Masseria ude af billedet var Salvatore Maranzano nu New Yorks forbryderkonge. Han lod de fem familier fortsætte, men indsatte sig selv som boss oven over familierne og indkaldte mafiabosser fra resten af USA til en konference, hvor Maranzano blev udråbt til 'bossernes boss' - den legendariske titel *capo di tutti capi*, som ingen andre end Maranzano har båret.

Men ganske som Masseria blev Maranzano fældet af sine egne ambitioner. I krigstid var han en fremragende leder, der samlede soldaterne omkring sig og forstod at slå til på det rigtige tidspunkt. I fredstid manglede han den diplomatiske snilde, der er nødvendig for at gøre mange grådige og kyniske mænd tilfredse på én gang. Maranzano blev hurtigt upopulær, og de mest begavede af New Yorks mafiosi opfangede hurtigt, hvilken vej vinden blæste. Blandt dem var igen Charlie Luciano.

Maranzano og Luciano indså begge, at det før eller siden måtte komme til en konfrontation mellem dem, og begge beredte sig på at slå først ved hjælp af lejermordere.

En dag i september 1931 fik Luciano og Vito Genovese besked på at komme ind på Maranzanos kontor den følgende dag for at diskutere en vigtig sag. Charlie Lucky forstod, hvad der ventede dem, så den følgende morgen gik fire mænd ind i Maranzanos hovedkvarter, hvor de identificerede sig som agenter fra skattevæsenet og afvæbnede Maranzanos livvagter. To af dem gik ind på overbossens kontor, stak ham ned og skød ham til sidst fire gange i hovedet og kroppen.

Det var velkendt i kredsen omkring Maranzano, at han forventede, at skattevæsenet snart ville interessere sig for hans regnskaber, og at han derfor havde beordret sine folk til at behandle skatte-agenterne pænt, når de kom. Luciano kendte til denne ordre - og endnu en gang kom hans oplysninger fra TOMMY LUCHESE.

Fortælling

Mordet på Salvatore Maranzano er udgangspunktet for TOMMY LUCHESES fortællesekvens

Kommissionen bliver oprettet

Nu var Luciano på toppen i New York, og han havde lært af sine forgængeres fejltagelser. I stedet for at indsætte sig selv som overboss, oprettede han en slags bestyrelse for mafiaen, Kommissionen, hvor bosserne fra New Yorks fem familier tog plads sammen med udvalgte bosser fra resten af landet. De første medlemmer af Kommissionen var:

- Charlie Luciano selv, som boss for Masserias tidligere familie. Han havde fortsat Vito Genovese som sin underboss.
- Vincent Mangano, der havde overtaget Al Mineos familie, efter Mineo blev dræbt i krigen. Mangano fik **ALBERT ANASTASIA** som underboss og blev valgt til at lede Kommissionens møder.
- **JOE PROFACI**, der normalt var vært for Kommissionens møder.
- **JOE BONANNO**, der blev boss i Maranzanos familie.
- Tom Gagliano, der nu sad sikkert i sadlen i Reinas familie og stadig havde **TOMMY LUCCHESI** som underboss.
- Stefano Magaddino, der var boss for mafiaen i Buffalo og kom med i anerkendelse af hans alder og tætte forbindelser til flere af familierne i New York.

Desuden blev det aftalt, at mafiaen hvert femte år skulle holde en nationalkongres, som blandt andet ratificerer Kommissionens magt for de følgende fem år. Den første nationalkongres blev holdt i efteråret 1931. Her blev det også besluttet at lukke for optagelsen af nye medlemmer i mafiaen på ubestemt tid - en beslutning, der stadig stod ved magt i 1953.

Joe Bonanno

Da kalenderen skiftede til 1932, var mafiaens virke dermed lagt i et sæt faste rammer, New Yorks fem familier var endeligt etablerede, og mafiosiene kunne koncentrere sig om de ulovlige forretninger frem for at skyde hinanden.

Medlemmerne af den nye Kommission var alle bevidste om, at mafiaen klarede sig bedst, når politi og presse ikke blandede sig - derfor blev mange stridsspørgsmål klareret ved forhandling frem for vold i årene, der kom.

Joe Profaci

Lidt simplere

Jeg har valgt at skrive Stefano Magaddino og mafiaens nationalkongresser ud af scenariet og fokusere på New York - alene det giver masser af fakta at holde styr på for spillerne...

Mod nye monopoler

Spiritusforbudet var under pres og blev ophævet i 1933, men mafiaen var allerede på vej ind i nye brancher. Det var ikke tilfældigt, at Maranzano havde været nervøs for at få Skattevæsenet på besøg. Netop skattesager var ét af myndighedernes vigtigste våben mod organiseret kriminalitet, og derfor var bosserne i fuld gang med at få deres penge hvidvasket gennem legitime foretagender. Men at forretningerne på overfladen var lovlige, forhindrede naturligvis ikke mafiaen i at bruge mafiametoder i forbindelse med dem, især ved at kontrollere fagforeninger og infrastruktur.

Et eksempel var kosherkyllingeindustrien, der leverede specialslagtede kyllinger til New Yorks store jødiske samfund. Fra gårde på landet blev kyllingerne transporteret ind til New York, hvor de blev slagtede af specialuddannede jødiske slagtere og dernæst transporteret videre til forretningerne. I alt var der flere end 15 led i processen, og **TOMMY LUCCHESI** fandt ud af, hvordan han kunne kontrollere hele industrien ved at lægge pres på det rigtige sted.

Kyllingeindustrien havde været ramt af mange faglige konflikter, og **LUCCHESI** allierede sig derfor med en nøgleperson i transportarbejdernes fagforening ('The Teamsters'). De sikrede sig kontrollen med den afdeling, der organiserede de chauffører, som transportererede kosherkyllingerne - og gennem den oprettede de et handelskammer, som fik navnet The New York Live Poultry Chamber of Commerce.

Herefter overtalte LUCHESES folk alle dele af kyllingeindustrien til at blive medlemmer af hans handelskammer. Hvis de nægtede, risikerede de masser af problemer med strejker, ødelagt udstyr og lignende. Hvis de gik med i handelskammeret, var de fri for ballade med fagforeningerne, og leverancerne kom til tiden. Til gengæld betalte de en afgift for hvert pund kylling, der blev solgt.

Og efterhånden som alle kosherkylling-forhandlerne kom med i handelskammeret, blev det også et kartel, der egenrådigt kunne sætte kyllingepriserne. New Yorks jødiske befolkning fik altså de kyllinger, de ønskede - men til monopolpriser, som inkluderede en skat til mafiaen.

Kosherkyllingeindustrien kom ganske diskret i mafiaens vold. Den samme model blev brugt på byens byggeindustri, tekstilindustri, renovationsfirmaer, restauranter og meget andet.

Kartelmagere

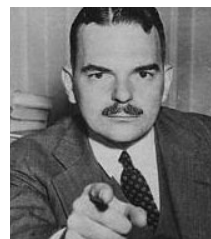
Alle fem spilpersoner har gang i ét eller flere karteller - **BONANNO** i ost, **PROFACI** i vin og spiritus, **LUCHESE** og **ANASTASIA** i modetøj, **COSTELLO** i jukebokse og spilleautomater

Samfundets Fjende Nr. 1

Det var også i 30'erne, at den newyorkske mafia for alvor begyndte at brede sig uden for hjembyen. Mafiaen åbnede kasinoer på en række caribiske øer, særligt Cuba, hvor deres erfaringer med gambling kunne bruges over for et mere fashionabelt publikum.

Luciano-familiens caribiske interesser var én af de store indtægtskilder, der var med til at sørge for, at Luciano og hans mænd årligt tjente et nicifret beløb i dollars i midten af de depressionsramte 30'ere. De fire mindre familier i New York tjente ikke helt så meget, men dog stadig enorme summer - ikke mindst på narkohandel, som især **BONANNOS** og **LUCHESES** familier involverede sig kraftigt i, efter Spiritusforbuddet blev hævet.

For byens førende mafioso var tiden dog ved at løbe ud. Luciano var blevet for synlig, statsanklager Thomas Dewey udnævnte ham til 'Samfundets Fjende Nr. 1', og Luciano blev stillet for en storjury, tiltalt for forbrydelser, der sammenlagt ville give 1.950 års fængsel. Anklageskriftet indeholdt blandt andet 62 tilfælde af rufferi, og det var dem, Luciano blev dømt for i juni 1936.

Thomas Dewey

Charlie Lucky var ikke længere så heldig. Han havde nu en dom på 30 til 50 års fængsel - den i særklasse strengeste straf, der nogensinde var uddelt for organiseret prostitution. Det ironiske var, at Luciano ikke personligt havde noget at gøre med bordellerne. Men som i så mange andre mafiasager gjaldt det for anklageren om bare at få ham dømt for noget.

Landets største mafiaboss blev sendt til Dannemora-fængslet, der lå nær den canadiske grænse og i underverdenen bar øgenavnet 'Sibirien'.

The Prime Minister

Da Luciano røg i fængsel, blev **FRANK COSTELLO** udnævnt til stedfortrædende boss. Umiddelbart var Vito Genovese den oplagte kandidat til stillingen - men Genovese var også presset af politiet, der korrekt mistænkte ham i forbindelse med et mord. Desværre for Genovese havde han bestilt det hos en billig og derfor inkompet lejemorder, og det gav bagslag.

Frank Costello

Efter Luciano blev dømt, besluttede Genovese sig for at rejse udenlands, indtil tingene igen var kølet ned i New York. Han flyttede til Napoli, hvor han hurtigt fik etableret sig hos den 'gamle' mafia.

Imens var vejen banet for **FRANK COSTELLO**, der blev Lucianos reelle efterfølger, eftersom Charlie Lucky aldrig igen satte foden på amerikansk jord som en fri mand. Costello tog hans plads i Kommissionen og var perfekt til denne del af jobbet - med sine gode talegaver og diplomatiske stil fik **COSTELLO** tilnavnet The

Prime Minister of the Mob. Hans indflydelse strakte sig da også langt ud over mafiakredse, for **COSTELLO** fik et godt navn blandt byens politikere, jurister og politifolk, og hans venskaber i de kredse fik flere gange afgørende betydning.

En lyssky aftale

Det var blandt andet tilfældet, da myndighederne slog en handel af med mafiaen under 2. Verdenskrig. Efter USA trådte ind i krigen, havde tyske ubåde held til at sænke et højt antal af de transportskibe, der fragtede tropper og materiel fra New York til Europa. Flådens efterretningsvæsen mente, at tyske agenter på havnen varskoede ubådene om transporterne. Derfor søgte myndighederne hjælp hos havnearbejdernes fagforening - der var dybt infiltreret af mafiaen.

Mafiaen var naturligvis mere end villig til at hjælpe, og **ALBERT ANASTASIA** foreslog, at de også skulle demonstrere, hvor sårbar havnen var. I februar 1942 blev den tidligere franske luksuslinjer Normandie brandbombet og sank i New Yorks havn.

Efter dette kom aftalen hurtigt på plads. Mafiaen sørgede gennem fagforeningen for at holde havnen fri for spioner; som betaling ville staten benåde Charlie Luciano, når krigen sluttede. Luciano lovede til gengæld at gå i frivilligt eksil i Italien.

Aftalen kom i stand gennem statsanklager Deweys kontor. Efter krigen blev selvsamme Thomas Dewey valgt til guvernør efter en valgkampagne, som **FRANK COSTELLO** støttede med både penge og hjælp til rekruttering af stemmer.

I efteråret 1946 sejlede Charlie Lucky til Cuba, hvorfra han planlagde at udøve sin vanlige indflydelse over familien i New York. Han sørgede for, at mafiaens nationalkongres i december 1946 blev holdt i Cubas hovedstad, Havana, og her blev det bekræftet, at Luciano stadig havde sin gamle indflydelse.

Men den holdt ikke længe. Da de amerikanske myndigheder opdagede, at Luciano var på Cuba, pressede de den cubanske regering til at sætte ham på et skib tilbage til Italien. Her blev han nøje overvåget af de italienske myndigheder, der forbød Luciano at bevæge sig mere end nogle få kilometer uden for sit hjem i Napoli.

Selv om han forblev en væsentlig faktor i narkohandelen mellem de italienske og amerikanske mafiaer, var Charlie Lucky dermed endeligt ude af spillet om magten i New York. **FRANK COSTELLO** sad sikkert som boss i Lucianos familie - i hvert fald indtil en helt tredje mafioso vendte hjem fra Italien.

Vito vender tilbage

Efter krigen var det amerikanske militær så venlige at transportere Vito Genovese tilbage til USA. Genovese var blevet arresteret i forbindelse med optrevlingen af en stor sortbørsering i Syditalien. Da militærpolitiet identificerede ham, opdagede de, at politiet hjemme i New York stadig ønskede at tale med Genovese i forbindelse med et mord, og han fløj derfor hjem lænket til en militærpolitibetjent.

Det eneste vidne i sagen mod ham led af mavesår og afventede en operation for galdesten. Efter vidnet fik en voldsom dosis gift i stedet for sin daglige smertestillende medicin, var Genovese en fri mand. Klar til at gå efter den position, han altid havde ønsket sig.

Vito Genovese var rasende over, at **FRANK COSTELLO** var blevet boss efter Luciano. Han brændte efter at tage lederskabet i landets største mafiafamilie og dermed blive bossen over alle bossen.

Nu blev han i stedet underboss under **COSTELLO**, og de to indledte et umage, vagtsomt partnerskab. Genovese ønskede at fjerne **COSTELLO**, men det skulle gøres rigtigt. **COSTELLO**'s diplomatiske sans og talent for at tjene penge var højt respekteret i alle mafiafamilierne, som også værdsatte hans politiske kontakter.

Fortælling

Sænkningen af skibet Normandie er omdrejningspunktet i **ALBERT ANASTASIAS** fortællesekvens

Vito Genovese

Flere af løjtnanterne i deres egen familie var mere loyale over for **COSTELLO**, end de var over for Genovese. Og ikke mindst havde The Prime Minister et nært venskab med **ALBERT ANASTASIA**, den farlige underboss i Vincent Manganos familie.

Hattemageren tager magten

Venskabet mellem **COSTELLO** og **ANASTASIA** gik helt tilbage til Forbudstiden, hvor de arbejdede sammen under Luciano. Det var to mænd, der supplerede hinanden - **COSTELLO** forstod at trække i tråde og bruge sin indflydelse, mens **ANASTASIA** var direkte og bedre til at klare den beskidte side af mafiaens aktiviteter.

Vincent Mangano

Deres venskab bekymrede også **ANASTASIAS** boss, Vincent Mangano, der ligesom **ANASTASIA** havde et iltet temperament. Deres samarbejde blev dårligere og dårligere og endte flere gange i højroastede skænderier. Mangano var bange for, at **COSTELLO** og **ANASTASIA** lavede aftaler bag hans ryg, og han frygtede, at **ANASTASIA** ville myrde ham. Det logiske forsvar var at slå først og fjerne The Mad Hatter, så Mangano lagde en plan sammen med sin

bror, Philip.

Men de var for sent ude. I april 1951 blev Philip Mangano fundet skudt, smidt ved et vejkryds. Samme dag forsvandt Vincent fra jordens overflade for altid.

Manganos familie valgte **ANASTASIA** som deres nye leder, og Kommissionen accepterede deres valg. Over for Kommissionen hverken indrømmede eller nægtede **ANASTASIA**, at han havde dræbt Mangano-brødrene - men han sagde, at han havde beviser for, at brødrene havde planlagt at myrde ham.

Medlemmerne af Kommissionen vidste, at situationen før eller siden ville have kostet blod - selv **JOE BONANNO** og **JOE PROFACI**, der var gode venner af Vincent Mangano, måtte anerkende, at **ANASTASIA** blot havde slået først. Dermed blev han den første, som tog plads i Kommissionen efter at have fjernet et andet medlem.

Kefauver-komiteen

Selv om mafiaen var relativt diskret og havde gode forbindelser til byens politikere og politifolk, kunne familierne ikke holde sig helt ude af offentlighedens søgelys. I 1950 nedsatte den amerikanske kongres en komité, der skulle undersøge organiseret kriminalitet i handel mellem staterne - kendt som Kefauver-komiteen efter initiativtageren og formanden, senator Estes Kefauver.

Hidtil havde myndighederne - ikke mindst FBI - nægtet, at organiseret kriminalitet eksisterede som andet end lokale gadebander, og det var først efter en meget en meget omtalt mordsag i Kansas City, at Kefauver kunne samle flertal til sin komité.

En række fremtrædende mafiamedlemmer blev indkaldt til høringerne, der blev sendt live på tv og strakte sig over næsten et år. Ingen af mafiosiene tiltrak sig mere opmærksomhed end **FRANK COSTELLO**. I flere timelange sessioner hamrede senatorerne løs på **COSTELLOS** skatteforhold, hans samarbejde med spritsmuglere i Forbudstiden, hans forbindelser til andre mafiosi. Fordi **COSTELLO** havde insisteret på ikke at få sit ansigt på tv, fokuserede kameraerne på hans hænder, der trommede i bordet, maste papirlommelørklæder sammen og hele tiden var i bevægelse.

COSTELLO nægtede at udtale sig om en række emner med henvisning til den amerikanske forfatnings bestemmelse om, at man ikke kan tvinges til at vidne mod sig selv. Myndighederne kvitterede med en sigtelse for foragt for retten.

Høringerne og den efterfølgende retssag kom belejligt for **COSTELLOS** underboss, Vito Genovese. Han ville stadig være boss i stedet for bossen, så det var praktisk, at bossen var distraheret af myndighederne, mens Genovese lagde planer.

Costello under høringerne

Barndomsvenner

Vincent Mangano var især en nær ven af **JOE PROFACI**. Bemærk, at Philip Mangano ikke bliver omtalt for spillerne

Fortælling

Efter høringerne blev **COSTELLO** nødt til at få sin ven Willie Moretti dræbt - dette er udgangspunktet for **COSTELLOS** fortællesekvens

Den amerikanske stil

I 1951 fik Genovese endnu en trumf serveret, da Tom Gagliano døde af naturlige årsager. Han blev lige så naturligt efterfulgt af **TOMMY LUCCHESI**, der var Gaglianos underboss og ven - og tæt involveret i Genoveses planer.

LUCCHESI tog Gaglianos plads i Kommissionen, som også havde oplevet et skift. I starten havde den et flertal af konservative bosser i **BONANNO**, **PROFACI**, Mangano og Magaddino - mænd, der havde direkte rødder i den sicilianske Tradition.

Nu var der kun tre konservative tilbage, mens de tre øvrige pladser tilhørte gangstere i den nye amerikanske stil: **COSTELLO**, **ANASTASIA** og **LUCCHESI**. De var mindre bundet af Traditionen og derfor mere opportunistiske - eksempelvis samarbejdede de med den jødiske mafia, når det kunne betale sig. To af dem, makkerparret **COSTELLO** og **ANASTASIA**, var ikke engang sicilianere, men født på det italienske fastland.

Carlo Gambino

Og det var netop ikke-traditionalisterne, der stod på spring til at fare i struben på hinanden. **FRANK COSTELLO** fik 18 måneders fængsel for foragt for retten, og mens han afsonede dem, bryggede Genovese og **LUCCHESI** videre på deres plan om at fjerne **COSTELLO** og **ANASTASIA**. Genovese ville overtage **COSTELLO**'s plads som boss, mens magten i **ANASTASIA**'s familie skulle gå til én af hans løjtnanter, Carlo Gambino, som **LUCCHESI** havde vundet over på deres side.

Tom Gagliano

Fortælling

JOE PROFACI er stærkt religiøs og traditionalistisk. **PROFACI**'s fortællesekvens handler om, at han i 1952 fik to kirketyve brutalt myrdet

Konfrontationen er lige om hjørnet

Men deres modstandere anede, hvad der var under opsejling. Da **FRANK COSTELLO** blev prøveløsladt i oktober 1953, afslørede to af hans meddelere, at **ALBERT ANASTASIA** var valgt som det første mål, og at mordet skulle udføres af **LUCCHESI**'s folk.

COSTELLO fremlagde oplysningerne for sin ven. Efter en længere diskussion blev de enige om en meget usædvanlig strategi: I stedet for at slå først og starte en kædereaktion ville de fremlægge sagen for Kommissionen og bede den dømme. Det var en strategi, der i høj grad forlod sig på **COSTELLO**'s talegaver - uden ham ville den rasende **ANASTASIA** have startet en ny Castellammarese-krig med det samme.

Så det er **FRANK COSTELLO**, der fører ordet, når de fortæller Kommissionen om komplotet ved middagen i **JOE PROFACI**'s hus i Brooklyn i november 1953.

Lidt om amerikanernes verden i 1953

De fem spilpersoner befinder sig midt i én af de mest naive og paranoide perioder i USA's historie. Euforien efter sejren i 2. Verdenskrig er blevet afløst af frygt for den endnu større fjende: Kommunismen. Frygten blev bekræftet af, at russerne sprængte deres første a-bombe i 1949, og kineserne startede tre års Koreakrig i 1950.

I løbet af det seneste år har først USA, siden Sovjetunionen testet de første brintbomber, og angsten for en atomkrig hænger i luften. I regeringens instruktionsfilm får man dog stadig at vide, at man bare skal gemme sig bag en mur, hvis bomben falder.

På den politiske scene bliver frygten pisket frem af senator Joseph McCarthys demagogiske heksejagt på påståede kommunister. Meningsmålinger viser, at 50% af befolkningen støtter hans metoder. Og amerikanerne valgte en krigshelt til at lede dem gennem de usikre tider: Dwight Eisenhower, der ledede de allierede tropper på D-Dag i 1944, blev præsident i januar.

Den amerikanske husmor er tidens største helt, for det handler om at have begge ben på jorden og stå mod den amoralske fjende. Af samme grund er der stor opmærksomhed omkring ting, der kan korrumpere især ungdommen. Det gav grobund for Kefauver-komiteens undersøgelse af mafiaen, og suspekter ting som tv og tegneserier står for skud i de kommende år.

1953 er året, hvor hysteriet er på sit højdepunkt. McCarthy bliver fældet i maj 1954, og oprørske kulturfænomener som rock'n'roll og beat-forfatterne er lige om hjørnet. Men endnu er det altså frygten, der dominerer - også selv om Stalin døde sidste år.

Joseph McCarthy

Sådan kører du scenariet

Mænd af ære er som nævnt delt op i to 'ben', som du skal krydsklippe imellem - nemlig hovedscenen, mødet i Kommissionen, og fortællesekvenserne. Målet er at opnå en pingpong-effekt, hvor spillerne skifter mellem det intrigante, intense møde og de rolige fortællesekvenser med plads til refleksion.

Som spilleleder skal du guide spillerne gennem scenariet og prikke diskret til dem undervejs. Men det er vigtigt at forstå, at dette scenarie i høj grad er lagt ud til spillerne. De har næsten frie hænder hele vejen.

Din rolle under mødet i Kommissionen

Her skal du skabe illusionen af mødets fysiske ramme (det store mødebord i Joe Profacis kælder) og om nødvendigt puffe lidt til spillerne for at få dem til at spille over for hinanden.

Efterhånden som scenariet skrider frem, har du ansvaret for at prikke til spillerne, så de ikke for hurtigt lægger sig fast på en bestemt tolkning og dermed løsning af intrigen. At beordre én af bosserne dræbt er eksempelvis ikke noget, man bare lige gør - dertil er det politiske spil i mafiaen alt for kompliceret.

Som hjælp til at puffe spillerne lidt ud af kurs har du en række 'stikpiller' - jeg har lavet dem som små handouts, men du skal ikke føle dig bundet til at udlevere dem som sådanne. Det kan fx være lige så effektivt at hviske noget i øret på én af spillerne eller give ham en hurtigt håndskrevet seddel.

Hvis arkene med 'stikpiller' ikke er tilstrækkelige, er du naturligvis velkommen til at finde på yderligere selv. Essensen er, at du skal agere djævelens advokat over for samtlige spillere og derved hjælpe med at få kørt stemningen op. Generelt bør du som spilleleder af mødescenen virke mere intens og dynamisk i dit kropssprog, end du gør under fortællesekvenserne - her skal der være mere gang i den.

Endelig har du ansvaret for at afbryde mødescenen og skifte til fortællesekvenserne. Dette skift sker fire gange undervejs; de første tre gange bør du klippe væk, lige som stemningen er ved at nå et højdepunkt - den sidste gang skal scenen have lov til at nå sit klimaks, inden du klipper væk, lige efter stemningen er toppet.

Din rolle under fortællesekvenserne

Når spillerne skal fortælle deres episoder fra fortiden, har du primært rollen som udspørger. Start stille og roligt med at bede spilleren fortælle om den bestemte hændelse - og spørg så uddybende derfra. Spørg ind til detaljer, personer, tanker, følelser - alt, der kan hjælpe med at komme rundt om hændelsen og understrege de temaer, den står for i scenariet.

Fortællesekvenserne må ikke blive ren oplæsning fra spillernes side. De har et udgangspunkt i deres personbeskrivelser, men derfra har de frie hænder til at improvisere. Som altid i fortællerrollespil er hovedreglen, at hvis spilleren siger, at noget foregik sådan, jamen, så foregik det altså sådan! Det kan dog selvfølgelig være, at en anden person husker hændelsen noget anderledes - det ville ikke være første gang i mafiaens historie ...

Når du er ved at lukke en fortællesekvens, kan du eventuelt give de andre spillere lov til også at stille et par spørgsmål - men kun hvis de forstår, at de her skuer bagud i tiden og altså ikke spiller direkte over for (eller mod) hinanden som i mødescenen.

Under fortællesekvenserne skal du virke rolig, åben og give folk tid til at svare. Men samtidig har du et ansvar for at køre dem 'tæt'. De må ikke blive kedelige.

Det stod der ikke!

Arkene med 'stikpiller' giver helt nye input. Eksempelvis står det ikke nævnt i ANASTASIAS spilperson, at hans familie sælger fup-medlemskaber af mafiaen - og det kan en anden pludselig bruge imod ham. Spilleren vil måske synes, det er uretfærdigt - men det gælder bare om at improvisere. Det er nemlig vigtigt, at 'stikpillerne' faktisk kan få scenariet til at skifte kurs.

Hvem Hvad Hvor

Under fortællingerne skal du hjælpe spilleren på vej. Brug hv-spørgsmål - hvem, hvad, hvor, hvordan, hvornår, hvorfor - så du åbner for spillerens fortælling frem for at styre den.

Og improvisér!

Mænd af ære er her beskrevet i en ret fastlåst struktur. Jeg har en klar idé med strukturen - skiftene mellem mødescenen og fortællesekvenserne, scenernes rækkefølge og de temaer, de står for. Men nogle gange sker der som bekendt besynderlige udviklinger i løbet af en rollespilssession, så du skal være velkommen til at mingelere rundt på tingene, slette noget og tilføje andet, så længe du gør det for at sikre, at spillerne og du selv får den bedste mulige oplevelse ud af scenariet.

Inden spillet

Først og fremmest skal du have arrangeret spillelokalet, så det giver illusionen af, at spillerne sidder omkring et kæmpestort mødebord. Det vil afgjort være en fordel for dette scenarie, hvis spillerne kan rejse sig og gå rundt, som om de faktisk var til stede i **JOE PROFACIS** kælder i 1953.

Når spillerne ankommer, skal du have fordelt spilpersonerne, og jeg vil bede dig være særligt opmærksom på én enkelt. **ALBERT ANASTASIA** skal gives til en spiller, der kan spille hans iltre temperament, men samtidig kan styre sig, så det ikke får hele seancen til eksplodere på 10 minutter - altså en ikke alt for voldsfikseret type.

Det er naturligvis ikke uvæsentligt, hvem der i øvrigt spiller hvem, men de andre spilpersoner er mindre eksplosive. **JOE PROFACI** er den, der nemmest kan undværes, men det er generelt en rigtig dårlig idé at spille dette scenarie med færre end fem spillere.

Giv spillerne god tid til at læse deres personer. De skal igennem meget tekst og overskue rigtig mange informationer. Hvis nogen ser alt for fortvivlede ud, bør du nok understrege, at det ikke er meningen, de skal kunne teksten udenad.

Før I går i gang for alvor, skal du fortælle om scenariets form. Forklar, at I vil skifte mellem traditionelt rollespil og fortællesekvenser - og uddyb, hvad fortællerollespil er, hvis nogen ikke har prøvet det før. I så fald kan det også være vigtigt at understrege, at fortællesekvenserne svarer til flashbacks i film - de er ikke en egentlig del af mødescenen.

Fortæl desuden spillerne, hvordan du vil signalere overgangen mellem mødescenen og fortællesekvenserne. Undervejs får du brug for at kunne klippe midt i en ophedet scene, måske endda midt i en talestrøm fra én af spillerne - så du skal have et effektivt verbalt eller visuelt tegn klar. En kendt mulighed er at klappe højlydt og råbe "Cut!"

Derefter skal du varme op til selve scenariet. Saml kortfattet op på spillerne som fem af landets mægtigste mafiabosser i 1953 og sørg for, at de ved, hvem der er hvem. Sig et par ord om datidens naive, paranoide og moralistiske USA - og gå så i gang med den første fortællesekvens som beskrevet på næste side.

To sæt mapper

Vær opmærksom på, at der er to sæt mapper til spillerne. Du skal kun udlevere spilpersonerne nu - efterskriften skal selvfølgelig gemmes til efter scenariet.

Der er så meget!

Ja, spilpersonerne er ekstremt lange og informationstunge. Du er velkommen til at kalde forfatteren for en detaljenørd, hvis spillerne brokker sig (selv om der er en art mening med galskaben).

Første fortællesekvens:

JOE BONANNO - I BEGYNDELSEN VAR FADEREN

Det første fortællestykke sætter rammen for resten af scenariet ved, at JOE BONANNO fortæller om de gamle traditioner fra Sicilien. Dit indledende spørgsmål til ham bør være i stil med:

“Joe, fortæl os om Sicilien. Hvad forstår man dér ved en mand af ære?”

Spørg videre ind til traditionerne, hvordan mafiafamilierne fungerer som lukkede klaner, hvor medlemmerne hjælper hinanden med at udbytte omverdenen, og at hver familie styres af en enerådige boss. Du kan eksempelvis spørge om:

- Hvad betyder det, når en gruppe mænd finder sammen i en familie?
- Hvordan afgøres uenigheder mellem to respektable mænd?
- Hvad er bossens rolle i familien?
- Hvilke kampe kæmpede din far for sin familie?
- Hvad gør en mand af ære, hvis hans ven bliver fornærmet af en udenforstående?
- Er det en fornæmelse, hvis nogen nægter at tage imod en respektabel mands beskyttelse?

Joe Bonanno

Fokusér på det verdenssyn, BONANNO arvede fra sin far - begreber som ære og respekt spiller en stor rolle. Det er hele hans liv, så lad ham være stolt og bed gerne om detaljer. Men sørg for at holde denne sekvens relativt kort - resten af spillerne må ikke blive for utålmodige efter selv at få lov til at sige noget.

Slut scenen, når: I har fået en fornemmelse af, hvad traditionerne betyder, og BONANNO har hævet dem så højt op, at det senere i scenariet bliver synligt, at de ikke kan bære.

Antipasto:

PEPERONI ALLA SIRACUSANA

Kommissionens møde foregår i JOE PROFACIS kælder, hvor medlemmerne sidder i stole, der matcher hans 10 meter lange mahognibord. PROFACI ejer begge nabobygningerne til sit hus, og de tre ejendomme er forbundet via underjordiske gange. Huset på 15th Avenue i Brooklyn er luksuriøst indrettet, og kælderen rummer blandt andet også et privat alter.

Som en god siciliansk vært serverer PROFACI en stor fire-retters middag (forret, pasta, hovedret og dessert) suppleret med god vin ved denne glædelige lejlighed. FRANK COSTELLO er tilbage efter en tur i fængsel, og Kommissionen mødes for at skåle på hans helbred samt diskutere verdenssituationen i New York.

Beskriv huset, rummet og PROFACIS evner som vært for spillerne og lade dem tage plads om bordet. Du kan eventuelt sende de fire gæster uden for døren og lade dem komme ind i vilkårlig rækkefølge, så værten kan byde velkommen på ordentlig vis. Det bør være noget med solide håndtryk, store omfavnelser og høje udråb - eller isnende kulde.

Når de fem boss er blevet sat ned, bør JOE PROFACI som vært og JOE BONANNO som mødeleder tage føringen. Der bør udbringes et par skåle med tilhørende rim, og derefter bør BONANNO sørge for at dreje samtalen ind på mere alvorlige emner, for eksempel problemerne med politiet og nysgerrige senatskomiteer.

Forretten

I det italienske køkken er forretten en let mundfuld, der lige vækker ganen til resten af måltidet. Denne aften hos PROFACI serveres der stegte, marinerede peberfrugter - en sprød, sødlig ret, der pludselig overrasker med et strejf mynte eller hvidløg.

Det er vigtigt, at de fem spillere lige bliver etableret i rollerne, inden det for alvor går løs. Det gør det selvfølgelig, når **COSTELLO** - eller måske **ANASTASIA**, hvis hans spiller bliver utålmodig - rejser sig og begynder at formulere anklagen mod **TOMMY LUCCHESI**.

Dér klipper du så øjeblikkeligt til næste fortællesekvens - allerhelst når **COSTELLO** lige har fået sagt et par ord, men inden han når at forklare, præcis hvad det drejer sig om. De skal bære en spænding og nervøsitet videre, men dog være i stand til at kunne koncentrere sig om **PROFACIS** fortælling.

Hvis du synes, **COSTELLO**s spiller lader spillet køre i tomgang for længe, må du give ham et diskret puf.

Slut scenen, når: Spillerne har fundet sig til rette i scenen, og **COSTELLO** er ved at komme med sin anklage mod **LUCCHESI**. Det flotteste vil være, at **COSTELLO** rejser sig, siger noget i stil med "Mine venner, det er svært for mig at nyde dette pragtfulde bord, for jeg har en alvorlig anklage" - og du straks markerer klippet til næste fortællesekvens.

Husk overgangen

Prøv at huske, hvem der befandt sig hvor, og hvilken replik du klippede efter, så du kan sætte spillerne i gang fra samme sted, når næste fortællesekvens er færdig.

Anden fortællesekvens:

JOE PROFACI - ØJE FOR ØJE, TAND FOR TAND

Den anden omgang fortælling handler om moral og straf. Du skal bede **JOE PROFACI** fortælle, hvordan han året forinden fik henrettet to tyve, der havde stjålet fra en kirke:

"Joe, fortæl os om tyveriet fra Regina Pacis-kirken."

Spørg ind til detaljer om episoden, hvorfor han besluttede sig for at gribe ind, hvordan han bestemte deres straf, hvordan det føltes at straffe på vegne af Gud, hvorfor deres forbrydelse var så forkastelig. Du kan blandt andet spørge om:

- Er det værre at stjæle fra en kirke end andre steder?
- Hvad sagde præsten til, at tyvene blev henrettet?
- Hvordan blev ligene skamferet? Hvorfor lige sådan?
- Hvad følte du, da du hørte, at din ordre var blevet udført?
- Hvilken anerkendelse har du fået for din indsats for kirken?

Joe Profaci

Slut scenen, når: Det er blevet tydeligt, hvor vilkårlig, brutal og selvretfærdig mafiaens straf er.

Primo:

PASTA CON LE SARDE

Tilbage i **JOE PROFACIS** kælder. Rids op, hvor spillerne var nået til.

Nu har **FRANK COSTELLO** sin store scene. Han fremlægger anklagen mod **TOMMY LUCCHESI**, forhåbentlig både fyldigt og overbevisende.

Hvad der herefter sker, er ikke godt at vide. **LUCCHESI** kan gå til modangreb og anklage **ANASTASIA** for lignende mordplaner, eller han kan forsøge at benægte alt. Han kan vælge helt at tie eller endda skyde hele skylden på Vito Genovese.

ANASTASIA kan meget vel hidse sig op, og måske farer han på **LUCCHESI** (verbalt eller fysisk). I så fald bør **BONANNO**, **COSTELLO** og **PROFACI** skride ind og forsøge at

dæmpe gemytterne. **BONANNO** og **PROFACI** vil formentlig være afventende, men **BONANNO** vil sandsynligvis forsøge at afdække, præcis hvad der foregår.

Under alle omstændigheder bør spillerne relativt hurtigt forsøge at spore sig ind på, hvordan de skal komme frem til afsigelsen af den dom, **COSTELLO** forlanger. Det kan være, de vælger at klare det udelukkende ved interne diskussioner, men mere sandsynligt er det, at de forsøger at høre ét eller flere vidner. De mest oplagte bud er Vito Genovese og/eller de to, **FRANK COSTELLO** bygger sin anklage på - Vincent Rao og Neil Migliore.

Hvis spillerne er ved at blive enige og dermed lukke scenariet med det samme, skal du smide grus i maskineriet ved hjælp af arkene med 'stikpiller'.

Når det står klart, hvad de vil gøre for at komme videre, klipper du til næste fortællesekvens. Læg så vidt muligt klippet på et tidspunkt, hvor stemningen er oppe at køre.

Her såvel som senere kan det være, at én eller flere får lyst til at forlade mødet. Det har de som sådan lov til, men mon ikke et par velvalgte ord i øret på de andre spillere kan få dem til at bremse det? Hvem garanterer, at denne boss ikke sørger for, at der venter en flok pistolmænd uden for huset, når de andre kommer ud?

Du bør i øvrigt spille på den samme form for paranoia, hvis to af spillerne forsøger at komme i enrum. Hvem ved, hvad de aftaler derude?

Slut scenen, når: **COSTELLO** har fremlagt anklagen mod **LUCHESE**, og bosserne har fundet ud af, hvordan de vil komme til bunds i sagen.

Tredje fortællesekvens:

ALBERT ANASTASIA - JEG DRÆBER DEM ALLE FOR DIG

ANASTASIA er den tredje fortæller, og hans sekvens handler om ubetinget loyalitet. Bed ham om at fortælle om dengang, han fik sænket skibet Normandie for at fremskynde sin ven Charlie Luckys løsladelse:

"Albert, engang blev et skib sænket på din ordre. Fortæl os om det."

Spørg ind til, hvordan operationen blev udført (i detaljer), hans forhold til Luciano, hvorfor han var så ubetinget loyal, hvilke mennesker det er værd at binde sig sådan til, hvordan han kom på ideen, og hvad den førte med sig. For eksempel kan du spørge:

- Hvordan genkender en mand sine sande venner?
- Hvordan hjælper to venner hinanden i det daglige?
- Hvordan følte det at sænke et skib?
- Hvordan ville forholdene i New York have været, hvis Luciano stadig var boss?
- Stoler en mand af ære ubetinget på sine venner?
- Hvad er ligheden mellem **FRANK COSTELLO** og Charlie Luciano?

Samtidig med æren og venskabet løber der et spor af korrupsion gennem **ANASTASIAS** fortælling - myndighederne lavede faktisk en aftale med mafiaen.

Slut scenen, når: I har fået belyst, hvordan et tæt venskab opstår i mafiaen, og hvad det betyder - samt at alle forstår, at **ANASTASIA** ikke helmer, før han har fået sin vilje.

Pastaen

Med pastaen begynder der at komme bund i måltidet. Denne aften får bosserne serveret pasta med sardiner - en skarp, fyldig sag fyldt med pikante sicilianske træk som rosiner og pinjekerner.

Albert Anastasia

Secondo:
FALSOMAGRO

Klip til scenen omkring det store mødebord og beskriv, hvor I forlod den.

Nu bliver der sandsynligvis afhørt vidner, og deres udsagn kan føre til, at de henter flere vidner ind. Læs mere om de enkelte, og hvad de siger, i appendikset om biper-soner fra side 22.

- Vito Genovese udtrykker sig uklart i generelle vendinger og forsøger at vige uden-om - indtil nogen eventuelt får tændt hans temperament.
- **TOMMY LUCCHES**ES consigliere, Vincent Rao, er tydeligt beklemt ved situationen og forsøger at neddrose, hvad han har hørt. Men han benægter ikke, at **LUCCHES**E konspirerer mod **ANASTASIA** - han har for stor respekt for Kommissionen til at turde lyve.
- Neil Migliore ved kun, hvad han har hørt fra sin chef, Johnny Dioguardi - at **LUCCHES**E har sagt, at der snart bliver taget hånd om **ANASTASIA**, og at Dioguardi skal være med til at sørge for det.
- Andre medlemmer af **LUCCHES**E-familien bekræfter vagt, at der er noget på færde - det samme gør medlemmer af **ANASTASIA**-familien i øvrigt.

Hvis spillerne ikke vil høre vidner, fortsætter de formentlig i en ophedet diskussion. I så fald skal du nære den maksimalt ved hjælp af arkene med 'stikpiller' og eventuelt selv finde på flere ting at hviske i ører.

Du skal klippe til den næstsidste fortællesekvens, når bosserne har fået den information, de ønsker (og kan skaffe) - og det begynder at blive klart, hvordan hver enkelt boss forholder sig. Forsøg at lægge klippet lige efter en skarp replik, der fortjener at blive modsagt. Det kan den så blive, når I vender tilbage til mødescenen.

Slut scenen, når: Det virker, som om bosserne har fået alle de oplysninger, de er interesseret i - og derfor er ved at gå over til domfældelse.

Fjerde fortællesekvens:

FRANK COSTELLO - DET ER FOR HANS EGET BEDSTE

Den næstsidste fortæller er **FRANK COSTELLO**, der ligesom **ANASTASIA** skal fortælle om venskab. Fra ham skal I have den ubehagelige historie om sin trofaste ven Willie Moretti, som Costello fik dræbt, fordi han havde fået syfilis og derfor talte over sig:

"Frank, fortæl os om din gode ven Willie Moretti."

Her skal du helt ind til venskabet, hvordan de lærte hinanden at kende, hvordan **COSTELLO** altid kunne stole på Moretti, hvor glad og jovial han var - men også hvordan syfilisen påvirkede ham, og at **COSTELLO** til sidst blev presset til at få ham myrdet. Eksempler på spørgsmål:

- Er det værdigt at blive nakkeskudt som en gal hund?
- Hvordan klarer man sig, hvis man ikke kan stole på sine venner?
- Hvad var det, Willie sagde, som berettigede, at han skulle dø?
- Hvem udførte drabet for dig?
- Ville du være i live i dag, hvis Willie ikke havde været der?
- Var det historier som denne her, der fik dig til at opsøge en psykiater?

Slut scenen, når: Det står klart, hvor skrøbelige venskaber er i mafiaen.

Hovedretten

Måltidets tungeste ret er *falsomagro* - et stykke sammenrullet kalvefilet, der åbner op for et væld af ingredienser, når man kommer gennem det ydre lag.

Frank Costello

Dolce:
RAVIOLI DI RICOTTA

For sidste gang vender I tilbage til mødet i Kommissionen. Sæt scenen for afslutningen på bossernes møde.

Nu er du fuldstændig på frihjul. Hvordan spillerne vil afgøre, hvad der skal ske, er fuldstændig op til dem selv. Der kan blive råbt, raset og bandet - eller argumenteret logisk og vedholdende. Der er stor sandsynlighed for, at **TOMMY LUCCHESI** må kæmpe for sit liv med alle midler. Måske kommer der utilsørede trusler eller fysiske angreb. Måske har andre end **LUCCHESI** pludselig grund til at frygte for deres liv.

Det skal helst være spændende og udfordrende, så brug om nødvendigt 'stikpillerne' og lignende insinuationer til at sikre, at spillet bliver kompliceret, dramatisk og intenst.

På ét eller andet tidspunkt når spillerne - eventuelt ved lidt hjælp fra dig - frem til en afgørelse. Kommissionen kan ikke bare lade som ingenting, så noget må ske for nogen. Denne gang skal du først klippe væk, når spændingen er toppet, og Kommissionens afgørelse lige har fået lov til at 'sætte sig'.

Slut scenen, når: Kommissionen har talt, og alle har forstået, at afgørelsen er endelig.

Femte fortællesekvens:
TOMMY LUCCHESI - KONGEMORD

Efter scenariets hovedscene er afsluttet, kommer **LUCCHESI** til orde som den sidste med en fortælling om hensynsløs opportunistisme. Det handler om de afgørende øjeblikke i den store gangsterkrig i 30'erne, hvor **LUCCHESI** forrådte Salvatore Maranzano:

"Tommy, fortæl os om mordet på *il capo di tutti capi*, Salvatore Maranzano."

Du skal spørge ind til hans rolle i mordet, hvorfor han gjorde det, hvad han syntes om Maranzano, hvordan mordet blev arrangeret, og hvad der får en boss til overleve i deres verden. Kodeord er blandt andet dobbeltspil og hybris. Stil spørgsmål a la:

- Hvordan var du kommet så tæt på Maranzano?
- Hvad var **JOE PROFACI**'s rolle i den store krig omkring 1930?
- Hvornår er det rimeligt at dræbe en boss?
- Hvad fik du ud af at hjælpe Luciano til magten?
- Et halvt år tidligere var du også med til snigmyrde Joe Masseria. Hvem skød ham?
- Er dine handlinger mere opportunistiske end det, vi har hørt de andre fortælle om?
- Har en mand af ære grund til at have nogen hæmninger?
- Hvad betyder det basalt set at være mafioso?

Tommy Lucchese

Slut scenen, når: **LUCCHESI** har illustreret, at mafiaens vigtigste kendetegn er den fuldstændig hensynsløst opportunistiske stræben efter penge og magt.

Desserten

Middagen skal afrundes med et lille sukkerchok. Hos **JOE PROFACI** får bosserne denne aften friturestegte ravioli - men det er sikkert ikke alle, der forventer at finde en blanding af chokolade og ost indeni.

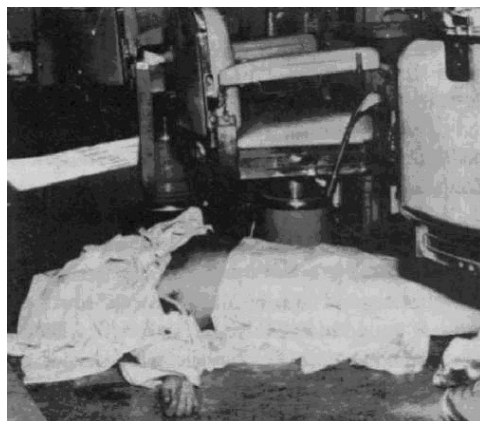
EFTERSKRIFT

Spillet er slut, og du har nu blot tilbage at afslutte med dit bud på konsekvenserne af Kommissionens beslutning.

Må nogen af bosserne lade livet? Eller bliver de eventuelt bare sendt i eksil? Udbryder der en større eller mindre mafiakrig? Er der eksempelvis en forsmået fraktion i én af familierne, der vil søge hævn (husk på, at alle bosserne har en gruppe handlekraftige mænd bag sig)? Er der lagt op til nogen snigmord? Hvem sidder reelt med magten i Kommissionen efter i aften? Eksisterer Kommissionen i det hele taget?

Endelig skal du uddele mapperne med spilpersonernes efterskrifter til deres spillere, så de får mulighed for at trække linierne fra deres spilpersoner op til nutiden. Jeg vil foreslå, at du beder spillerne læse dem med det samme - det er ikke utænkeligt, at der vil komme kommentarer og spørgsmål mellem dem (eksempelvis når ANASTASIAS spiller finder ud af, at PROFACI fik ham myrdet få år senere).

Tæppefald.

Anastasia blev skudt i en frisørsalon i 1957

... og så glæder jeg mig til at høre, hvordan I oplevede scenariet.

Appendiks I: Bipersoner

Lucchese-familien

Vincent Rao

LUCCHESES consigliere, som er én af FRANK COSTELLOS kilder omkring mordplanerne mod ALBERT ANASTASIA. Rao ejer et brolæggerfirma sammen med Augie Carfano, der er løjtnant i COSTELLO-familien og tro mod sin boss. Det er via Carfano, at COSTELLO har fået oplysningerne om LUCCHESES planer.

Hvis Rao bliver forhørt om planerne, forsøger han at snakke uden om, men indrømmer efter ganske lidt pres. Han bryder sig ikke om at forråde sin boss, men har samtidig stor respekt for Kommissionen. Rao forstår, at LUCCHESE ikke kan ignorere rygterne om, at ANASTASIA forbereder et angreb - alligevel er han ikke tryk ved sin boss' planer.

Vincent Rao beskæftiger sig i øvrigt med gambling, åger og kontrol med fagforeningerne. Han er 55 år og er netop blevet valgt som consigliere på grund af sin store erfaring.

Neil Migliore

En kun 20-årig soldat i LUCCHESE-familien, der er FRANK COSTELLOS anden kilde. Han kører lotterier og andre former for gambling under løjtnanten Tony Corallo, og familiens ældre mænd har allerede bemærket, hvor effektivt Migliore forvalter sit ansvar. Migliore har hørt om planerne mod ANASTASIA fra Tony Corallo, og det ligger i luften, at Migliore skal bruges som chauffør, fordi han er usædvanligt god bag et rat.

Corallo har fortalt Migliore om ANASTASIAS planer mod LUCCHESE, men den unge gangster er i virkeligheden helst fri for at blive blandet ind i det politiske spil. COSTELLO har kun hørt om hans viden, fordi Migliore kom til at nævne det over for en ven, der er medlem af COSTELLO-familien.

Tony Corallo alias Tony Ducks

Migliores chef, der har involveret den unge mafioso i komplottet mod ANASTASIA. Han organiserer mordforsøget på ANASTASIA sammen med Johnny Dioguardi. Corallo er en barsk mand, som mange kalder byens mest effektive ågerhaj. Han fungerer ofte som inkassator for LUCCHESE, og få tør lade være med at betale, når de bliver nidstirret af Corallo.

Corallo er i øvrigt en nær ven af Jimmy Hoffa, som LUCCHESE-familien planlægger at få valgt som landsformand i transportarbejdernes fagforening. Sammen inkasserer de millioner af dollars i lønninger til arbejdere, der ikke eksisterer.

Hvis Kommissionen afhører Corallo, forsøger han at holde mund, men der skal ikke meget til, før han hidser sig op og begynder at snakke om, at det er rimeligt, at LUCCHESE forsvarer sig. Corallo taler hurtigt og bander ekstremt meget.

Johnny Dioguardi alias Johnny Dio

Løjtnant i LUCCHESE-familien, der sammen med Tony Corallo er ved at arrangere mordforsøget på ANASTASIA. Dioguardi skabte sig et navn ved at inkassere beskyttelsespenge, og allerede i 1935 optrådte han som 20-årig på politiets liste over New Yorks farligste gangstere - han er faktisk et usædvanligt dumt svin af en mafioso at være.

Dioguardi arbejder primært med at kontrollere fagforeningerne - hans evner på det felt er legendariske inden for mafiaen, og han er ligesom Corallo en ven af transportarbejdernes kronprins, Jimmy Hoffa. Dioguardi kontrollerer også store dele af LUCCHESES interesser i tekstildistriktet, hvor familien ligger i konkurrence med ANASTASIA.

Skulle Kommissionen nå frem til at afhøre Dioguardi, optræder han arrogant og glider af på spørgsmålene.

Steve LaSalle

Efterfulgte LUCHESE som underboss, da LUCHESE selv overtog som boss. Kender til LUCHESES nervøsitet ved ANASTASIA, men er i øvrigt ikke indblandet i komplottet.

John Ormento

Big John er løjtnant i LUCHESE-familien og har længe været kendt som én af byens største narkosmuglere. Han omtaler åbenlyst sig selv som narkohandler og går rundt med diamantbesatte ure, ringe og bæltespænder. Ormento er holdt uden for komplottet mod ANASTASIA, fordi han er på venskabelig fod med både COSTELLO og ANASTASIA.

Du kan bruge ham som et forslag til, hvem COSTELLO-fraktionen vil støtte som ny boss, hvis LUCHESE bliver fjernet.

Costello-familien

Vito Genovese

Den virkelige bagmand bag LUCHESES mordplaner er Vito Genovese. Han har startet hele balladen ved langsomt at overbevise LUCHESE om, at ANASTASIA er ude efter ham (hvilket han også er nu). Genoveses rænkespil skyldes hans tørst efter FRANK COSTELLOS position som boss i byens største familie.

Han mener, at titlen som boss retteligt tilhører ham, eftersom han var underboss for Charlie Luciano, og Luciano kun indsatte COSTELLO som stedfortrædende boss, da han fik sin lange fængselsdom i 1936. På det tidspunkt var Genovese flygtet til Italien for at undgå en mordanklage, som han senere undveg ved at få hovedvidnet myrdet.

Genovese er en mesterlig manipulator - en begavet, gennemført hensynsløs mand, der går målrettet efter at få opfyldt alle sine ambitioner.

Han blev født i 1896 i Napoli og valgte tidligt en forbryderkarriere, efter han var kommet til USA med sine forældre i 1912. Under Forbudstiden blev Genovese opdaget af Charlie Luciano, og som del af Lucianos bande blev han millionær på illegale lotterier og opbyggede samtidig et ry som én af New Yorks dygtigste pistolmand. Genovese var blandt andet med til at myrde Joe Masseria i 1931, og da han året efter faldt for sin kone, sørgede han for, at de kunne blive gift ved at rydde hendes daværende mand af vejen.

Selv Charlie Luciano var på vagt over for Vito Genoveses ambitioner og stolede aldrig 100% på ham. Til gengæld har Genovese en række trofaste støtter i familien - indflydelsesrige løjtnanter som Tony Strollo og Jerry Catena ser hellere ham end FRANK COSTELLO som boss.

Hvis Kommissionen indkalder Genovese, vil han aldrig direkte indrømme at have konspireret mod ANASTASIA, men taler i løse vendinger og antydninger om retfærdighed samt at varsko sine venner mod fare. Genovese vil heller ikke indrømme, at han er en trussel mod COSTELLO, men samtidig er han for stolt til at underkaste sig. Hans mål er at undvige anklagerne, men alligevel vise alle, at han er villig til at udfordre COSTELLO.

Genovese er ikke decideret veltalende, men ekstremt udspekuleret - også når han farer op i et stolt raseri. Selv om han har en relativt kort lunte, matcher Genovese fuldt ud dygtige politikere som COSTELLO og BONANNO.

Augie Carfano alias Little Augie Pisano

COSTELLOS bedste ven i familien er Augie Carfano. Deres venskab går helt tilbage til ungdommen, og den lille, respektindgydende Carfano bakker åbenlyst op omkring sin boss. Han er én af få, der tør sige Genovese lodret imod.

Carfano kører forskellige operationer i Brooklyn - én af dem er et brolæggerfirma, som han ejer sammen med TOMMY LUCHESES consigliere, Vincent Rao. Det var Carfano, der fra Rao hørte om LUCHESES planer mod ANASTASIA og advarede FRANK COSTELLO. Dette fortæller han gerne Kommissionen, hvis de spørger.

Joe Doto alias Joe Adonis

COSTELLOS vigtigste støtte internt i familien er den magtfulde løjtnant Joe Adonis, som har base i New Jersey og styrer en stor del af familiens gambling-aktiviteter. Adonis var med under Luciano i Forbudstiden, hvor han og COSTELLO også indledte deres venskab.

Du kan bruge ham til at understrege, at COSTELLO ikke uden videre kan fjernes. Andre fremtrædende løjtnanter med samme holdning er Mike Coppola, Augie Carfano og Vincent Alo.

Tony Strollo alias Tony Bender

Strollo er én af de løjtnanter i COSTELLO-familien, der relativt åbenlyst støtter Genovese. De to har været venner længe - Tony Bender var forlover ved Genoveses bryllup i 1932. Han tjener blandt andet penge på heroin, jukebokse og afpresning af homoseksuelle.

Du kan bruge ham som repræsentant for den Genovese-tro fraktion i familien. Andre kendte medlemmer af dén er Jerry Catena og Mike Miranda. Efter sigende er Tony Benders loyalitet dog ofte til salg til højstbydende.

Johnny Torrio

FRANK COSTELLOS consigliere er i praksis pensioneret. Torrio er én af landets ældste mafiosi og var blandt andet mentor for Al Capone under Forbudstiden i Chicago. Siden blev han chefrådgiver for Charlie Luciano og holder formelt stadig denne position. Han tilråder fredelige løsninger, men også en konsekvent linie over for ballademagere.

Anastasia-familien

Carlo Gambino

ANASTASIAS underboss, der sammen med TOMMY LUCHESE konspirerer mod sin chef. Gambino og LUCHESE har kendt hinanden, siden Gambino kom til USA i starten af 20'erne. Her blev han optaget i ANASTASIA-familien af Frank Scalise, og Gambino fik hurtigt millionerne til at rulle ind på spritsmugleri, sortbørshandel og afpresning. Som én af få mafiosi fortsatte han med at sælge hjemmebrændt sprit efter Forbudstiden, fordi han indså, at der stadig ville være et marked for billige, hårdtslående branderter. Gambino er i det hele taget en begavet forretningsmand, der relativt sjældent tyr til voldelige midler.

Det forhindrer ham dog ikke i at efterstræbe ANASTASIAS position, tilskyndet af TOMMY LUCHESE, hvis datter er gift med Gambinos søn. Skulle Kommissionen udspørge Gambino, vil han aldrig åbenlyst indrømme noget, men forsøge at spille op til PROFACI med hentydninger til ANASTASIAS mord på Vincent Mangano. Gambino har gennem længere tid forsøgt at påvirke PROFACI.

Carlo Gambino er lille, firskåren og mørklødet. Han virker venlig og mild, men har et gennemborende blik, der viser, at der skjuler sig mere bag facaden. Gambino er typen, der gemmer sig, hvis situationen bliver for farlig, og i stedet venter på muligheden for at slå til. Hvis hans anslag mod ANASTASIA lykkes, kan han regne med støtte fra flere af familiens løjtnanter - blandt andre Joe Biondo og Paul Castellano (en fætter til Gambino).

Frank Scalise alias Don Cheech

ANASTASIAS consigliere var selv boss for familien i en kort periode, efter Al Mineo blev skudt i 1930 som led i den store gangsterkrig. Da Luciano året efter kom til magten ved at myrde Salvatore Maranzano, måtte Scalise gå af som boss, fordi han havde været en stærk støtte for Maranzano, og familien derfor anså ham som en belastning.

Scalise er en kreativ mafialeder med masser af jern i ilden - han havde blandt andet en væsentlig aktie i oprettelsen af heroinruten mellem Sicilien og USA, og han er set på besøg hos Charlie Luciano i Napoli i den forbindelse.

Scalise kan blive indirekte involveret i scenariet, fordi hans sidste gode idé er at sælge fup-medlemskaber af mafiaen til wannabes. Store dele af Kommissionen bryder sig ikke om ideen, som de mener undergraver den frygt, mafiaen lever af. Eftersom ANASTASIA som boss skal have styr på sin familie, kan Scalises fupnummer altså bruges mod ANASTASIA.

Tony Anastasio

ALBERT ANASTASIAS lillebror er løjtnant i familien. Tough Tony regerer på havnen i Brooklyn og styrer havnearbejdernes fagforening med hård hånd. Gennem fagforeningen afpresser han speditiofsfirmaerne og arrangerer tyverier fra skibenes last.

Tony Anastasio optræder i scenariet som del af storebror ALBERTS fortællesekvens. Han organiserede sænkningen af skibet Normandie under 2. Verdenskrig, da hans bror ville presse myndighederne til at forhandle om løsladelsen af Charlie Luciano.

Aniello Dellacroce

Løjtnant i familien og én af ANASTASIAS trofaste støtter. Dellacroce var kun 18 år, da ANASTASIA optog ham i familien, og siden har han opbygget et ry som en ondskabsfuld, sadistisk dræber med et lige så ustyrligt temperament som sin boss.

Dellacroce styrer en gruppe af brutale gangstere, som ANASTASIA vil bruge til at dræbe TOMMY LUCHESE. Brug ham til at illustrere, hvor fanatisk loyale dele af familien er mod ANASTASIA - andre løjtnanter af samme holdning er Johnny Robilotto og Tommy Rava.

Bonanno-familien

Frank Garofalo

BONANNOS højre hånd kommer ligesom sin chef fra Castellammare del Golfo, men rejste allerede i 1910 til USA. Han er dybt involveret i heroinhandelen og gemmer sig bag legitime import/eksport-firmaer.

Garofalo er en veltalende, elegant mand af normal bygning. Han har smag for opera og god mad og behersker desuden det engelske sprog væsentligt bedre end JOE BONANNO, som derfor ofte involverer Garofalo i vigtige forhandlinger.

Som resten af BONANNO-familien bliver Garofalo formentlig ikke involveret i scenariet, men hvis det skulle ske, vil han vægte imod LUCHESE, fordi de to familier konkurrerer på heroinmarkedet.

John Tartamella

BONANNO-familiens consigliere er en diskret mand, der blandt andet har et tæt samarbejde med sin boss omkring deres forsøg på at kontrollere produktion og leverancer af ost i USA. Tartamella er en aldrende, men stadig skarpsindig herre.

Hvis BONANNO søger hans råd, vil han understrege vigtigheden af at bevare en balance i Kommissionen, så BONANNO kan fortsætte som uofficiel formand.

Carmine Galante

Løjtnant i BONANNO-familien, som har ansvaret for den forestående ekspansion til Canada, hvor familien planlægger at smugle narko ind gennem Montréal. Galante er som BONANNO fra Castellammare del Golfo, men kom til USA i sin tidlige barndom og begyndte sin forbryderkarriere som 10-årig. Efter at have arbejdet sig op på havnen og i tekstilindustrien blev han bodyguard for BONANNO og senere løjtnant med speciale i heroin. Han er kendt som 'Lillo' - lille cigar - fordi han altid ryger.

Galante er en psykotisk mand, der er skræmmende i sin vildskab. Men han er også godt begavet og taler blandt andet flydende fransk og spansk. Galante bryder sig ikke om fedtspillemænd som LUCHESE og Gambino, og du kan eventuelt bruge ham som repræsentant for de kræfter i BONANNO-familien, som hellere end gerne vil fjerne LUCHESE.

Profaci-familien

Joe Magliocco

Da **PROFACI** overtog familien i slutningen af 20'erne, gjorde han sin svoger Joe Magliocco til underboss, og de to har styret familien lige siden. Magliocco er en god praktiker; en mand, der får tingene gjort uden vrøvl. Til gengæld er han en ubeslutsom leder, som i høj grad fungerer som ja-siger under **PROFACI**.

Skulle Magliocco blive involveret i scenariet, vil han tale **PROFACI** efter munden og i øvrigt mane til forsigtighed og dermed trække beslutninger i langdrag.

Salvatore Profaci

JOE PROFACIS lillebror har fungeret som consigliere siden starten af 30'erne. Ligesom Magliocco er han vant til storebroderens enerådige styre, og hans rolle som consigliere er derfor i høj grad begrænset til at bekræfte **JOE PROFACIS** planer.

Hvis **JOE PROFACI** vælger at rådføre sig med ham, anbefaler han at støtte **LUCCHESI** mod **ANASTASIA**, fordi familien dermed kan få større indflydelse i Brooklyn.

Nicholas Forlano

Forlano har været løjtnant i **PROFACI**-familien siden 30'erne og er kendt som én af byens største lånehajer. Han er tilfreds med sin niche og har ingen ambitioner om at søge mere magt.

Til gengæld er han utilfreds med **PROFACIS** grådighed, og du kan derfor bruge ham som et eksempel på de mange medlemmer af **PROFACI**-familien, som gerne vil slippe med en betale en mindre andel til deres boss.

Øvrige mafiosi

Charlie Luciano

Den måske mest berømte mafioso af dem alle stammede fra en fattig bondefamilie på Sicilien og kom til USA med sin familie som 9-årig i 1906. Allerede året efter blev han arresteret for butikstyveri og identificeret som leder af en gadebande på Manhattan.

Omkring 1916 slog Luciano sig sammen med folk som **FRANK COSTELLO**, Meyer Lansky og Bugsy Siegel, og de var blandt de første newyorkere, som etablerede sig som spritsmuglere efter Spiritusforbudet. Den karismatiske Luciano samlede banden omkring sig, og i 20'erne arbejdede de sammen med blandt andre Vito Genovese og

ALBERT ANASTASIA. Efterhånden som de fik succes, kom Luciano-banden under pres fra byens mafiosi, og de valgte at gå ind i Joe Masserias familie, hvor Luciano blev underboss.

Da Masserias grådighed udløste den store mafiakrig omkring 1930, deltog Luciano i krigen, men valgte at skifte side og fik Masseria dræbt. Det var på dette tidspunkt, han fik tilnavnet 'Lucky' - første gang Luciano kontaktede Masserias ærkemodstander, Salvatore Maranzano, blev han taget til fange og torteret halvt ihjel, inden det på mirakuløs vis lykkedes ham at tale sig fri.

Trods dette skiftede Luciano altså til Maranzanos side og afgjorde krigen for ham, men også denne alliance blev kortvarig, for også Maranzano var for grådig, og Luciano fik ham myrdet, efter de var kommet åbenlyst på kant med hinanden. **TOMMY LUCCHESI** havde en finger med i begge mord, fordi han fodrede Luciano med oplysninger.

Herefter oprettede Luciano Kommissionen, fordi han havde indset, at det kun ville føre til flere krige, hvis folk blev ved med at forsøge at gøre sig til overboss. Luciano fik derefter en kort periode som USA's ukronede forbryderkonge, inden politiet fik ram på ham med en anklage for rufferi, der førte til en lang fængselsstraf.

Under 2. Verdenskrig lykkedes det hans venner at få en aftale i stand om, at Luciano blev løsladt, mod at mafiaen støttede krigsindsatsen. Luciano vendte herefter hjem til Italien, hvor han i Napoli er blevet et vigtigt bindeled i heroinhandelen mellem Sicilien og USA.

Luciano optræder i scenariet som en vigtig del af **ANASTASIAS** og **LUCHESES** fortællesekvenser. Derudover er det stadig muligt at høre Kommissionens fader om hans mening om tingene - hvis spillerne gør det, støtter han **COSTELLO** og **ANASTASIA**, fordi de to altid har været 100% loyale mod Luciano, der til gengæld opfatter Genovese som en slange.

Meyer Lansky

Russisk-fødte Lansky mødte Charlie Luciano som teenager, og Luciano opdagede hurtigt den intelligens, der senere gav Lansky tilnavnet 'The Mastermind of the Mob'. Sammen byggede de et forbryderimperium, der startede med prostitution, hasardspil og smuglersprit, men senere blev udvidet med en række semi-legale forretninger - ikke mindst kasinoerne i Las Vegas og Caribien, som Lansky nu bestyrer.

Lansky er ikke direkte involveret i scenariet, men kontrollen med kasinoerne er én af de ting, der kan komme i spil. Både **BONANNO** og **ANASTASIA** har ambitioner om at eje mere i Caribien, og det er Lansky ikke glad for - hvilket han har fortalt sin gamle ven **FRANK COSTELLO**.

Afdøde gangstere

Joe Masseria alias Joe the Boss

Den fedladne, brutale Masseria var New Yorks mægtigste gangster i 20'erne og forsøgte at lægge samtlige byens familier under sig. Han tog Charlie Luciano ind som underboss og allierede sig med den næststørste familie (senere **ANASTASIA**-familien) - men hans grådighed startede en større krig, og i sidste ende afgjorde Luciano krigen ved at snigmyrde Masseria i april 1931. De to spiste frokost sammen, og da Luciano gik på toilettet, kom fire mænd - blandt andre Vito Genovese og **ALBERT ANASTASIA** - ind og mejede Masseria ned.

Joe the Boss optræder ikke direkte i scenariet, men er en væsentlig del af spilpersonernes fælles fortid. Det er også muligt, at han kommer med i **LUCHESES** fortællesekvens.

Salvatore Maranzano

Maranzano var en karismatisk, sofistikeret mafioso, som kom fra Sicilien i midten af 20'erne og på kun et par år fik etableret sig som boss for den senere **BONANNO**-familie.

Da Joe Masseria forsøgte at presse byens tre mindste familier til at underkaste, var det Maranzano, som stillede i spidsen for oprøret og personificerede modstanden mod Joe the Boss. Maranzano vandt krigen, da Charlie Luciano skiftede side og snigmyrdede Masseria, men Maranzano holdt kun et halvt år som byens overboss, fordi han ligesom Masseria var for grådig. Også han blev snigmyrdet af Luciano, narret i fælden af **TOMMY LUCHESE** og skudt af tre udenbys lejermordere, som Meyer Lansky havde skaffet. Det var i september 1931.

Maranzano er en vigtig del af bossernes fælles fortid. Han var mentor for den unge **JOE BONANNO** og på venskabelig fod med både **JOE PROFACI** og **LUCHESE**. Maranzano er et symbol på den gammeldags, stolte mafiatrædning, hvor ære og hævn er vigtige begreber.

LUCHESES fortællesekvens handler om mordet på Maranzano, og han kan desuden dukke op i **BONANNOS** fortælling.

Willie Moretti

Moretti opbyggede en selvstændig bande i New Jersey og allierede sig med Charlie Luciano i 20'erne. Han var en ukompliceret, jovial mand, der på den ene side havde let til latter, men på den anden side ikke tænkte nærmere over det, når han beordrede folk myrdet. Morettis bande på ca. 50 mand havde ry for at være én af New York-området hårdeste, og han støttede loyalt Luciano og hans efterfølger, **FRANK COSTELLO**, hele sit liv.

Samtidig var Moretti en skørtejæger, og det blev hans endeligt, da han fik syfilis og på grund af den begyndende galskab talte over sig til Kefauver-komiteen i 1951. Vito Genovese, som havde alle grunde til at ønske at fjerne en så stærk **COSTELLO**-støtte, fik gennem Kommissionen presset **COSTELLO** til at myrde vennen Moretti - for hans eget bedste ... **ALBERT ANASTASIA** sørgede for, at Moretti blev skudt, da han i oktober 1951 ventede på sin frokost på en restaurant.

Mordet på Moretti er omdrejningspunktet i **COSTELLOS** fortællesekvens, og historien om ham dukker formentlig op, hvis **COSTELLOS** evner som boss bliver draget i tvivl af Kommissionen.

Vincent Mangano

Boss i **ANASTASIA**-familien fra mafiakrigen omkring 1930 sluttede, til **ANASTASIA** fik ham dræbt i 1951. Mangano var en begavet og velformuleret, men temmelig hidsig mand med dybe rødder i de sicilianske traditioner. Han ledede møderne i Kommissionen til sin død og var en god ven af især **JOE PROFACI** (de kom til USA sammen), men også **JOE BONANNO**.

Mangano kom op gennem 40'erne mere og mere på kant med sin underboss, **ANASTASIA**, og de begyndte hver især at lægge planer mod den anden. **ANASTASIA** slog først i april 1951, og Mangano forsvandt sporløst, støbt ind i fundamentet på en ny bygning. Derfor har **ANASTASIA** kunnet undgå direkte at tage ansvaret for bossens død.

ANASTASIAS mord på Mangano er den faktor, som meget vel kan få **PROFACI** og eventuelt **BONANNO** til at se med milde øjne på **TOMMY LUCCHESES** mordplaner mod **ANASTASIA**.

Salvatore Bonanno

JOE BONANNOS far var en stolt mand, der ledede en mafiafamilie omkring hjembyen Castellammare del Golfo i det nordvestlige Sicilien. Familien kæmpede en langvaring fejde mod en konkurrence familie, og som følge heraf måtte Salvatore Bonanno rejse til USA for at undgå en mordanklage. Siden vendte han hjem for at styre familien sikkert igennem den skrøbelige fred, fejden var endt med. Han blev indkaldt under 1. Verdenskrig og døde i februar 1916 af sine sår fra et slag ved den østrigske grænse.

Faderen er det vigtigste element i **JOE BONANNOS** fortællesekvens, fordi han lærte sønnen om mafiaens æresbegreber og traditioner.

Abe Reles alias Kid Twist

Én af lederne af den såkaldte Brownsville Troop - en jødisk gangsterbande, der i slutningen af 30'erne arbejdede for blandt andre **ALBERT ANASTASIA**. Efter Reles blev arresteret for mord, valgte han at fortælle politiet, hvad han vidste, og det blev slået stort op i pressen som 'Murder, Inc.' - for Reles kendte til adskillige mord begået for mafiaen og især **ANASTASIA**.

Hans afsløringer var selvfølgelig et problem for bosserne, og **COSTELLO** løste det ved at bruge sine forbindelser i politiet til at få Reles smidt ud ad vinduet fra sjette sal. Inden for mafiaen blev historien genfortalt som: "Der var engang en kanarieflugt, der fandt ud af, at den kunne synge. Men den kunne ikke flyve."

Episoden er ikke direkte med i scenariet, men den er ét af de bedste beviser på det nære venskab mellem **COSTELLO** og **ANASTASIA**, så du kan bruge den, hvis der bliver behov for at understrege dette.

Andre

Tommy Gambino og Frances Lucchese

Carlo Gambinos søn er gift med **TOMMY LUCCHESES** datter - et synligt og velkendt tegn på deres livslange venskab. Tommy Gambino kontrollerer i øvrigt dele af tekstilindustrien for sin far.

Bill Bonanno og Rosalie Profaci

Den nylige forlovelse mellem **JOE BONANNOS** søn og **JOE PROFACIS** datter markerer den gode forbindelse mellem de to bosser, som begge ser ægteskabet som en styrkelse af deres position. **JOE BONANNO** planlægger at give sin ældste søn en vigtig rolle i familien. De øvrige bosser kender alle til forlovelsen.

Arnold Schuster

Schuster var en tilfældig butiksekspedient, som en dag i 1952 genkendte en efterlyst bankrøver i undergrundsbanen og angav ham til politiet. Efterfølgende blev han interviewet på tv om historien, og desværre så **ALBERT ANASTASIA** programmet.

Selv om hverken bankrøveren eller Schuster havde nogen forbindelse til mafiaen, blev **ANASTASIA** så rasende over hans 'stikkeri', at han sendte sine folk ud for at myrde Schuster. I marts 1952 blev han fundet på gaden, skudt to gange i skridtet og én gang gennem hvert øje.

Schuster-episoden kan **ANASTASIAS** modstandere bruge til at vise, at han er for ustabil og derfor tiltrækker sig langt mere opmærksomhed fra myndighederne, end mafiaen kan tåle.

To navnløse kirkerøvere

I 1952 stjal to brødre en juvelbesat krone fra en nyåbnet kirke, Regina Pacis, i Brooklyn. De var formentlig ikke klar over, at **JOE PROFACI** havde hjulpet med at indsamle penge til kirken, men det fandt de ud af, da der i løbet af kort tid begyndte at løbe rygter om, at det var en god idé at levere kronen tilbage. Det gjorde de to tyve så, men **PROFACI** fik dem alligevel opsporet og henrettet. Tyvene blev kvalt med en rosenkrans, og deres kroppe skamferet.

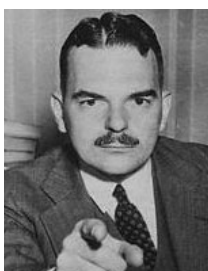
Denne historie bliver fortalt i **JOE PROFACIS** fortællesekvens - og hændelsen vil senere muligvis blive brugt mod **JOE PROFACI**, hvis han farer for hårdt frem mod **ANASTASIAS** mord på den udenforstående Arnold Schuster.

Jimmy Hoffa

Hoffa er én af lederne af transportarbejdernes fagforening, og **LUCHESE**-familien planlægger at få ham valgt som landsformand for den vigtige og særdeles korrupte fagforening. Hoffa brænder for sagen og mener, at fagforeningen skal bruge vold for at klare sine problemer - såvel interne stridigheder som problemer med genstridige arbejdsgivere.

Derfor passer hans venskaber med mafiaen fint - de kan levere løsninger og penge, og i fællesskab kan man så udnytte fagforeningens større indflydelse.

LUCHESE-familiens støtte til Hoffa kan komme i spil mellem bosserne, fordi kontrollen med transportarbejderne er ekstremt vigtig for dem alle.

Thomas Dewey

Offentlig anklager, der i midten af 30'erne stod i spidsen for en specialenhed, der skulle bekæmpe mafiaen, og havde succes med at få buret Charlie Luciano inde. Dette fik **ALBERT ANASTASIA** til at true med at myrde Dewey, men han blev bremset af Luciano.

I 1942 blev Dewey valgt som guvernør for staten New York, og ironisk nok var det blandt andre folk fra hans kontor, der under 2. Verdenskrig forhandlede en aftale på plads med mafiaen, om at de holdt orden på havnen under krigen, mod at Luciano blev løsladt derefter. I 1946 blev Dewey genvalgt efter en kampagne, som mafiaen støttede med penge og stemmer.

Dewey er indirekte en del af **ALBERT ANASTASIAS** fortællesekvens, da den handler om aftalen om Lucianos benådning.

William O'Dwyer

O'Dwyer blev offentlig anklager i Brooklyn i 1939 og opbyggede et ry som nådesløs forfølger af den organiserede kriminalitet efter sagen om 'Murder, Inc.' I virkeligheden var han en ven af **FRANK COSTELLO** og var med til at sørge for, at folk som **COSTELLO** og **ANASTASIA** blev holdt ude af sagen.

På baggrund af sit gode ry og støtte fra mafiaen blev han valgt som New Yorks borgmester i 1945 og besad posten indtil 1950, hvor en skandale i politiet tvang ham til at gå af. Herefter var han i et par år USA's ambassadør i Mexico. O'Dwyers venskab med **COSTELLO** blev afsløret for offentligheden under Kefauver-høringerne.

Du kan bruge ham som et eksempel på **FRANK COSTELLOS** enorme indflydelse.

Vincent Impellitteri

Som mange mafiosi var Impellitteri søn af sicilianske immigranter, men han gik en anden vej og studerede jura. I 30'erne var han vicestatsanklager for New York, og i den periode opbyggede TOMMY LUCCHESI et venskab med Impellitteri. Da William O'Dwyer gik af som borgmester i 1950, brugte LUCCHESI sin indflydelse til at sikre, at Impellitteri blev stedfortrædende borgmester, og han blev senere valgt rigtigt. Efter Kefauver-høringerne udtalte Impellitteri, at LUCCHESI kun var en bekendt, og at han aldrig havde vidst, at manden var mafiaboss.

Du kan bruge Impellitteri som eksempel på LUCCHESIS store politiske indflydelse. Borgmesteren skal i øvrigt på valg i slutningen af 1953.

Richard H. Hoffman

Psykiater med praksis på den fashionable Park Avenue. Han blev kendt på at behandle de kendte og havde blandt andre FRANK COSTELLO på briksen i slutningen af 40'erne. Hoffman rådede COSTELLO til at omgås bedre mennesker og finde et godt formål at støtte - som følge af denne opfordring arrangerede COSTELLO en velgørenhedsmiddag for Frelsens Hær.

COSTELLO droppede Hoffman, da deres forbindelse kom frem i pressen. Efterfølgende havde Hoffman en kort karriere som tv-stjerne, da han i 1950-51 var ét af de faste panelmedlemmer i gameshowet *What's My Line?* (hvor panelet skulle gætte deltagerens beskæftigelse - en tidlig version af *Hvem er hvem?*).

COSTELLOS behandlinger hos Hoffman kan blive brugt mod ham, hvis det kommer til ophedede diskussioner under mødet i Kommissionen.

Estes Kefauver

Demokratisk senator fra Tennessee, som i 1950 fik gennemtrumfet, at en satskomité skulle undersøge organiseret kriminalitet mellem delstaterne. Kefauver ledede selv de såkaldte Kefauver-høringer, hvor en række berømte gangstere blev afhørt.

Kefauver er et stort navn i amerikansk politik, kendt for sin kamp for 'den lille mand' og borgernes rettigheder. Han talte imod den udbredte korruption i det politiske liv, ledede flere undersøgelser af kriminalitet og stemte som eneste senator imod den lov, som i 1954 gjorde det ulovligt at være medlem af kommunistpartiet.

Samtidig var han funderet på de kristne-moralske værdier og interesserede sig derfor stærkt for ting, der ledte ungdommen ud i kriminalitet og andet moralsk fordærv. Dette sås i hans angreb på den organiserede kriminalitet, men senere førte det også til en senatsundersøgelse af tv's og tegneseriers skadelige indflydelse på unge. Estes Kefauver blev således far til den såkaldte *comics code*, der satte regler for politisk korrekte tegneserier.

I 1956 slog han John F. Kennedy i kampen om at blive demokraternes vicepræsidentkandidat (men tabte valget til Eisenhower sammen med præsidentkandidaten Adlai Stevenson).

I dette scenarie optræder Kefauver indirekte gennem sit arbejde med Kefauver-komiteen. Dens afsløringer førte til, at COSTELLO og LUCCHESI mistede meget politisk indflydelse, og Willie Moretti talte så meget over sig foran komiteen, at COSTELLO blev presset til at myrde sin ven. Dette er historien i COSTELLOS fortællesekvens.

Appendiks II: Maden

Under mødet i JOE PROFACIS hus bliver får bosserne serveret et klassisk fire-retters italiensk måltid. Alle retterne stammer fra Sicilien. Hvis du skulle få lyst til at lave en siciliansk middag engang, er opskrifterne her:

Peperoni alla Siracusana

Ingredienser:

Røde og gule peberfrugter
Mynteblade
Olivenolie
2 fed hvidløg
Brødkrummer
Hakkede mandler
Vineddike
Salt

Rens peberfrugterne, fjern kernerne og skær dem i strimler. Steg strimlerne gyldne på panden og krydr med salt, nogle blade mynte, hvidløgene (presset ud over brødkrummerne), mandlerne og et stænk vineddike. Servér retten lunken eller kold.

Pasta a la sarde

Ingredienser:

500 g makaroni
400 g små sardiner
200 g fennikel
5 ansjosfileter, findelte
1 spsk. rosiner, blødt op i vand
1 spsk. pinjekerner
1 stort fed hvidløg
½ løg, hakket
1 tråd safran
Hvedemel
Olivenolie
Salt
Peber

Rens sardinerne og vend dem i mel. Steg dem på panden med rigeligt olie. Lad sardinerne dryppe af på et stykke bagepapir og salt dem.

Kog fennikelen med en smule salt, tag den op af gryden og hak den.

Kog makaronien i fennikelvandet, til den er al dente.

Lav en rosolando-sauce ved at stege løget gyldent i olie og tilsætte fennikel, ansjoser, hvidløg, rosiner, pinjekerner, en smule peber og safran. Spæd om nødvendigt op med en smule vand.

Hæld nogle skefulde sauce i et fad og vend forsigtigt makaronien i den. Fordel sardinerne i fadet og hæld resten af saucen over.

Bag retten i ovnen ved 180 grader i ca. 10 minutter. Servér straks.

Kun én forret

I det sydlige Italien serveres traditionelt en tallerken med kun én antipasto frem for det udvalg på fire-fem ting eller flere, man ser nordpå

Arabisk inspiration

Siciliansk mad bærer præg af, at øen ligger tæt på Nordafrika. Rosinerne i denne ret er et eksempel på den arabiske indflydelse

Falsomagro

Ingredienser:

1 kg kalvefilet i ét stykke, skåret så tyndt og rektangulært som muligt
250 g prosciutto (lufttørret skinke)
250 g salsiccia di maiale (pølse af svinekød)
125 g pancetta (bacon)
100 g hakket oksekød
200 g revet pecorino (ost)
5 hårdkogte æg, pillede
2 rå æg
1 stort fed hvidløg, hakket
1 bundt persille
100 g ærter
1 løg, hakket
1 kop rødvin
2 tsk. tomatpasta
1 dåse hakket tomat
Smør
Olivenuolie
Salt
Peber

Bank kalvefileten ud, til den er knap 1 cm tyk.

Lav fyldet: Snit prosciutto, salsiccia og pancetta i mindre stykker og bland det med det hakkede oksekød. Tilsæt revet ost, rå æg, ærter, hvidløg, persille, salt og peber og rør det hele grundigt sammen.

Spred fyldet jævnt ud over kalvefileten og læg de hele hårdkogte æg ovenpå. Rul fileten sammen og bind den stramt med bomuldssnor.

Brun løget i smør i en ovnfast stegegryde. Læg kødrullen i og brun den på alle sider.

Hæld rødvinen og lidt olivenuolie over og lad det simre, til vinen er kogt ind. Tilsæt tomat, tomatpasta, salt og peber og sæt retten i ovnen ved 250 grader i 45 minutter. Spæd til med vand undervejs, så kødet ikke tørrer ud.

Tag gryden ud af ovnen, hæld skyen fra og smag den til med salt og peber. Servér kødrullen i skiver med skyen hældt over.

Ravioli di ricotta

Ingredienser:

1 kg hvedemel
500 g ricotta (blød ost)
400 g sukker
200 g smør
200 g kandiseret frugt, finthakket
200 g mørk chokolade, revet
Flormelis
Kanel

Bland melet med smørret, lidt salt og lidt vand. Rul pastaen ud i plader - helst med en pastamaskine - og del den i to lige store dele.

Rør en creme sammen af ricotta, sukker, kandiseret frugt og chokolade.

Læg cremen i bunker på den ene pastaplade, læg forsigtigt den anden pastaplade over og skær raviolierne ud. Tryk eventuelt kanterne på raviolierne sammen med en gaffel.

Kog raviolierne i olie, lad dem dryppe af og drys med flormelis og kanel inden serveringen.

Forloren hare

Falsomagro er en siciliansk udgave af *polpettone* (italiensk forloren hare). Retten findes i forskellige variationer i forskellige egne af Sicilien

Fascination, off-screen space og mængder af fakta

“As far back as I can remember, I’ve always wanted to be a gangster.”

Med den replik starter den bedste film nogensinde om mafiaen, *GoodFellas*. Selv om mafiaen er en kynisk, grisk og brutal organisation, kan jeg godt forstå, hvad Henry Hill mente. Jeg har altid syntes, den organiserede kriminalitet var fascinerende.

Fordi den drives af en gruppe mennesker, som sætter sig ud over samfundets normer - men til gengæld opfinder deres egne regler og moralkodekser, som de så kun efterlever, når det lige passer ind i situationen. Samtidig taler de højt og flot om venskaber, respekt og ære - men venskabet rækker kun, indtil der kan anes en gevinst ved at skyde vennen.

Mafiaen er fuld af paradokser. Den rummer fantastiske historier om højt intelligente, superbt kreative mænd, der får de vildeste ideer og fører dem ud i livet. Men den er også befolket af de værste narkohandlere, vendekåber og psykopatiske mordere, man kan finde. For mig er det fascinerende tanken om, hvordan alle disse ting kan rummes på én gang, og hvad der får mafiaen til at overleve. Simpel grådighed er selvfølgelig en del af forklaringen, men ikke den hele.

Der var pludselig nogle ting, der klikkede sammen i mit hoved, en aften jeg sad og surfede og endte med at læse om mafiaen på Crime Library. Et par uger tidligere havde min ven Lars spurgt, om man ikke kunne lave et fortællescenarie om mafiaen, og da jeg så læste om anklagen mod Tommy Lucchese, var ideen der straks.

For seks år siden skrev jeg fortællescenariet *Jisei*. Det blev født af tanken om at bruge ‘off-screen space’ i rollespil - altså bevidst arbejde med, at en del af fortællingen foregår ‘uden for billedet’. I én eller anden grad sker det i alt rollespil, men fortælleformen sætter særligt fokus på rummet uden for den direkte fortælling, fordi spillerne selv skal stykke helheden sammen af en række adskilte fortællesekvenser.

I dette scenarie prøver jeg i endnu højere grad at gå ‘off-screen’. Spillerne vil opfatte *Mænd af ære* som en mere fragmenteret oplevelse, end *Jisei* i sin tid var, fordi der er én lang hovedscene, som klippes i små stykker af fortællesekvenser.

Det stiller krav til spillerne, som selv skal sætte fragmenterne sammen. Især er det interessant, hvordan de får logikken og magtspillet i hovedscenen til at passe sammen med følelserne i fortællesekvenserne. Til gengæld burde det give en meget intens spiloplevelse, fordi alle er nødt til at være opmærksomme det meste af tiden.

Samtidig har jeg forsøgt at arbejde med spillernes opfattelse af deres spilpersoner. I stedet for de lange, prosaiske beskrivelser, som jeg har set i mange scenarier, har jeg stort set udelukkende beskrevet personerne ved hjælp af fakta. Og mange af dem.

Ideen er basalt set det samme som med fortællesekvenserne: Jeg vil gerne have, at spillerne selv destillerer deres personer ud fra forhistorierne. Det giver større frihed, end hvis jeg havde lavet en lang beskrivelse af, hvordan de følte og tænkte. Og eftersom det er historiske personer, kan spilleren lige så vel tolke ud fra de tilgængelige fakta, som jeg kan. Det kræver, at spillerne læser en hel del, men om ikke andet burde det være spændende historier.

Jeg er spændt på, hvordan du og dine spillere vil tage imod resultatet. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, er du velkommen til at kontakte mig på nedenstående mail eller nummer.

Frederiksberg, marts 2003

Kristoffer Apollo
Forchammersvej 33, 1.th.
1920 Frederiksberg C.
Tlf.: 3321 1374
e-mail: apollo@surfmail.dk

Uden for billedet

‘Off-screen space’ betegner i filmjargon de ting, man får publikum til at forestille sig, at de har set. Lærer Andersen på balkonen i *Matador*, for eksempel

Fakta eller ej

Mænd af ære er baseret på virkeligheden. Næsten alle fakta er korrekte, så vidt det er muligt at checke. Jeg har selvfølgelig været nødt til at vælge mellem flere udlægninger af samme historie. Eller skære virkeligheden til - eksempelvis burde der have været en sjette boss, Stefano Magaddino, med til mødet, og Costellos anklage blev heller ikke helt præsenteret som beskrevet. Men ellers er det meget tæt på

Inspirationskilder

Der er skrevet, vist og indsamlet mange ord og billeder om den amerikanske mafia. Her er nogle væsentlige kilder:

Film

GoodFellas - den bedste mafiafilm nogensinde.

The Godfather og fortsættelser - klassiske og kendt af alle.

Casino - fremragende film om Las Vegas, fra samme forfatter som *GoodFellas*.

Analyze This - tydeligt inspireret af **FRANK COSTELLO**.

The Untouchables - glamourøs fremstilling af kampen mod Capone, men én af de bedste film om Forbudstiden.

Donnie Brasco - om den dygtigste FBI-infiltrator nogensinde (i **BONANNO**-familien).

The French Connection - fantastisk film, løst baseret på **LUCCHESI**-familiens narkohandel.

Bøger

Alt af Nicholas Pileggi (manden bag *GoodFellas* og *Casino*).

Alt af Mario Puzo (*The Godfather*).

Mafia Business af Pino Arlacchi.

A Man of Honor af **JOSEPH BONANNO** - den første selvbiografi af en boss.

... og hundredevis af andre biografiske eller dokumentariske værker.

Websites

www.crimelibrary.com - dejligt site med masser af fascinerende historier om mafiaen og andre forbrydere (primært amerikanske).

www.geocities.com/organizedcrimesyndicates - meget dybt site om organiseret kriminalitet i hele verden. Har blandt andet en ekstensiv oversigt over bosser og andre ledende mafiosi gennem tiden i New York.

da_wizeguy.tripod.com/omerta - nærmest et fansite for mafiaen, men mange interessante lister og citater.

www.murderinc.com - lille site med godt hurtigt overblik over den amerikanske mafia.

www.ganglandnews.com - af en newyorksk journalist, Jerry Capeci, der har beskæftiget sig med mafiaen i årevis. Capeci brænder for sin sag, hvilket ses på den næsten korstogs-agtige stil.

www.americanmafia.com - af en tidligere politimand, som har skrevet bøger om mafiaen. Det bedste ved sitet er det omfattende billedarkiv.

www.findagrave.com - ikke et mafiasite, men en sjov database, hvor du kan søge efter berømte menneskers gravsteder. Der er selvfølgelig tastet en hel del mafiosi ind.

www.insicilia.it/la_cucina_siciliana.htm - køkkenafdelingen af den sicilianske turistportal. Masser af spændende opskrifter - på italiensk.

www.cookaround.com/cucina - glimrende site med masser af italienske madopskrifter, opdelt efter regioner (blandt andre Sicilien). Også på italiensk.

www.initaly.com/regions/sicily/food.htm - endnu et rejsesite med en madafdeling, men dårligere finish og mindre opdateret end de to ovenstående. Til gengæld er det på engelsk.

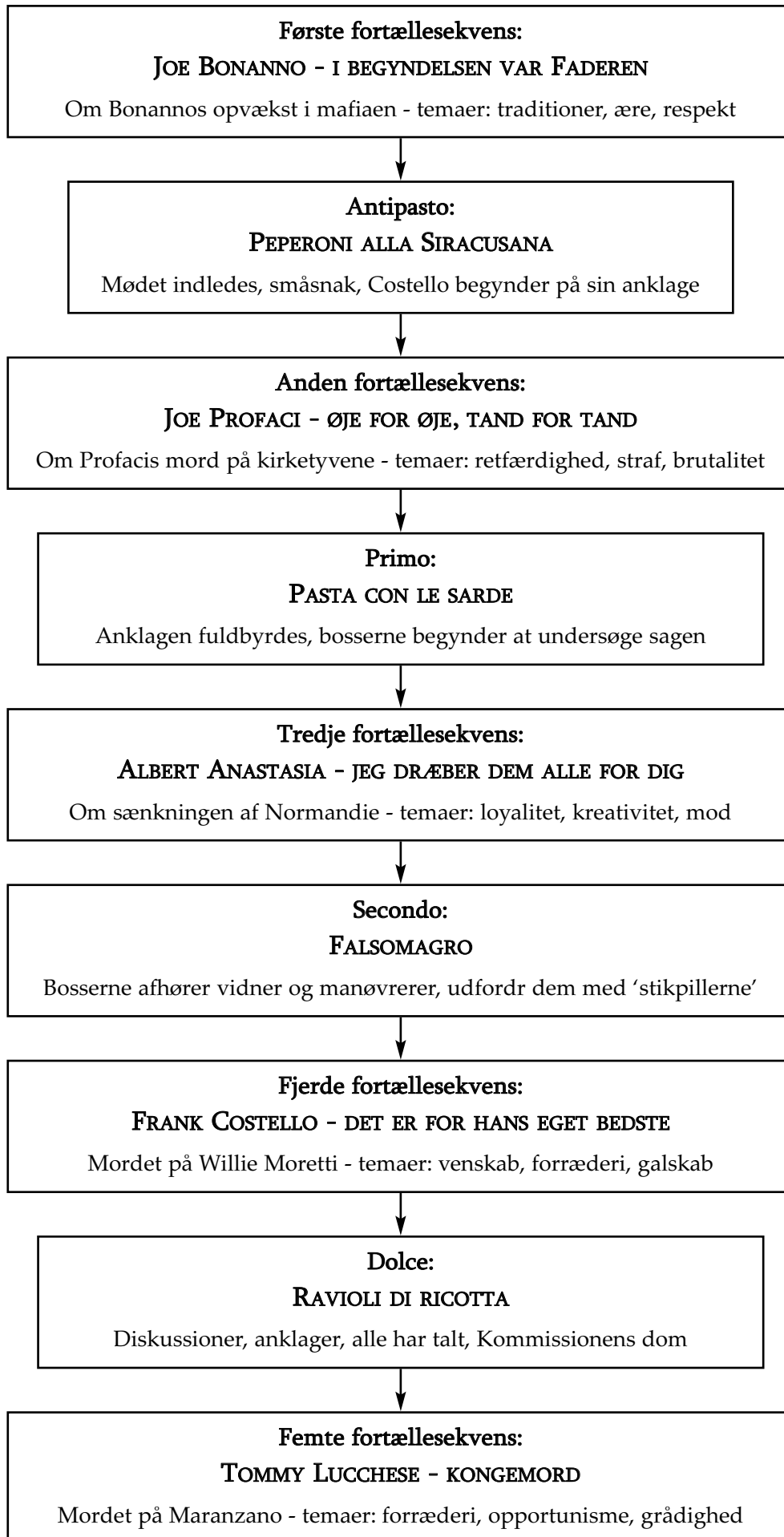
In the beginning was the Father. Without him nothing can be done. A Family of friends coalesces around the Father, from whom flows all authority.

The Family which a Father holds together embodies an ancient way of life, a mode of cooperation which precedes the formation of city-states and later of nations. It is a way of life that gives primary allegiance to the Family state, to the tribe, to the clan.

The Family should be viewed as an organism, a living tissue of binding personal relationships. The code of conduct prescribed by the Family is not written in any book. Our Tradition is mightier than any book. We pass down the knowledge personally from generation to generation.

- fra *A Man of Honor* af Joseph Bonanno

Flowchart • Mænd af ære

Oversigt over bipersoner • Mænd af ære

Lucchese-familien

Vincent Rao (consigliere) - respektfuld, forsigtig, ét af Costellos vidner
Neil Migliore (soldat) - dumdristig, ambitiøs, ét af Costellos vidner
Tony Corallo (løjtnant) - brysk, bandende, med i komplottet mod Anastasia
Johnny Dioguardi (løjtnant) - arrogant, glat, grov, med i komplottet mod Anastasia
Steve LaSalle (underboss) - velovervejet, diskret, ikke med i komplottet
John Ormento (løjtnant) - pralende, højtråbende, ven af Costello og Anastasia

Costello-familien

Vito Genovese (underboss) - udspekuleret, hidsig, ambitiøs, manden bag komplottet mod Anastasia
Augie Carfano (løjtnant) - barsk, direkte, modarbejder Genovese, er bindeleddet til Vincent Rao
Joe Adonis (løjtnant) - magtfuld, selvsikker, støtter Costello
Tony Bender (løjtnant) - glat, nervøst anlagt, støtter Genovese
Johnny Torrio (consigliere) - afbalanceret, konsekvent, i praksis pensioneret

Anastasia-familien

Carlo Gambino (underboss) - venlig, lusket, konfliktsky, med i komplottet mod Anastasia
Frank Scalise (consigliere) - kreativ, udadvendt, sælger fup-medlemskaber af mafiaen
Tony Anastasio (løjtnant) - barsk, konsekvent, troværdig, lillebror til Anastasia
Aniello Dellacroce (løjtnant) - hidsig, onskabsfuld, sadistisk, ubetinget loyal mod Anastasia

Bonanno-familien

Frank Garofalo (underboss) - veltalende, elegant, ambitiøs, ønsker Lucchese ud af narkomarkedet
John Tartamella (consigliere) - skarpsindig, diskret, ønsker status quo
Carmine Galante (løjtnant) - psykopatisk, direkte, sprogtalent, stærkt loyal mod Bonanno

Profaci-familien

Joe Magliocco (underboss) - god praktiker, ubeslutsom, ja-siger, er Profacis svoger
Salvatore Profaci (consigliere) - grådig, ja-siger, lillebror til Joe Profaci, ønsker territorium på Anastasias bekostning
Nicholas Forlano (løjtnant) - tilfreds, effektiv, bryder sig ikke om Profacis grådighed

Øvrige mafiosi

Charlie Luciano - karismatisk, alfaderlig, kreativ, støtter Costello mod Genovese
Meyer Lansky - højt intelligent, aggressiv, ønsker at begrænse Bonannos og Anastasias indtog i kasinobranchen

Afdøde gangstere

Joe Masseria - brutal, ubehøvlet, grådig, blev dræbt af Anastasia og Genovese på ordre fra Luciano
Salvatore Maranzano - karismatisk, dannet, arrogant, mentor for Bonanno, dræbt af Luciano med hjælp fra Lucchese
Willie Moretti - ukompliceret, jovial, barsk, dræbt på ordre fra sin ven Costello efter at have fået syfilis og talt over sig
Vincent Mangano - velformuleret, hidsig, traditionelt orienteret, nær ven af Profaci, dræbt af sin underboss Anastasia
Salvatore Bonanno - stolt, traditionsbunden, karismatisk, far til Joe Bonanno
Abe Reles alias Kid Twist - leder af en jødisk bande, ekspert i beskidt arbejde, dræbt på foranledning af Costello for at beskytte Anastasia

Andre

Tommy Gambino og Frances Lucchese (gift mafiapar) - børn af Carlo Gambino og Tommy Lucchese
Bill Bonanno og Joe Profaci (forlovet mafiapar) - børn af Joe Bonanno og Joe Profaci
Arnold Schuster (butiksekspedient) - gjorde sin borgerpligt, dræbt af Anastasia som følge heraf
To navnløse kirkerøvere - tilfældige tyve, som Joe Profaci fik dræbt på grund af deres blasfemi
Jimmy Hoffa (fagforeningsboss) - engageret, hensynsløs, hidsig, har mange venner i Lucchese-familien
Thomas Dewey (guvernør) - burede Luciano inde som anklager, samarbejder nu med Costello
William O'Dwyer (eks-borgmester) - veltalende, konsekvent, men lusket, ven af Costello
Vincent Impellitteri (borgmester) - glat, ambitiøs, afløste O'Dwyer efter en skandale, ven af Lucchese
Richard H. Hoffman (psykiater) - smart, vil være kendt, behandlede Costello
Estes Kefauver (senator) - formand for Kefauver-komiteen, kæmper for 'den lille mand' mod moralsk fordærv

Costello-familien

Joe Masseria
(boss til 1931)

Charlie Luciano
(boss 1931-1936)

Frank Costello
(boss 1936-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 500+

- Gambling af enhver art
- Havnen, herunder fiskeauktionen
- Tekstilindustrien
- Har interesser i alle New Yorks bydele og forstæder samt stærke forbindelser til mafiaen i resten af USA

Anastasia-familien

Al Mineo
(boss til 1930)

Frank Scalise
(boss 1930-1931)

Vincent Mangano
(boss 1931-1951)

Albert Anastasia
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 400+

- Over 30 km af Brooklyns havnefront
- Tekstilindustrien i det centrale Manhattan
- Byggeindustrien i The Bronx
- Har interesser i næsten alle dele af New York

Lucchese-familien

Tom Reina
(boss til 1930)

Joe Pinzolo
(boss 1930)

Tom Gagliano
(boss 1930-1951)

Tommy Lucchese
(boss 1951-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Tekstilindustrien på Manhattan
- Narkohandel, især heroin
- Gambling, særligt flere store illegale lotterier
- Har interesser i alle New Yorks fem bydele

Bonanno-familien

Cola Schiro
(boss til 1929)

Salvatore Maranzano
(boss 1929-1931)

Joe Bonanno
(boss 1931-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 200+

- Narkohandel i stor stil, primært heroin
- Gambling i Brooklyn og på Manhattan
- Byggeindustrien
- Har primært interesser i Brooklyn

Profaci-familien

Salvatore D'Acquilla
(boss til 1928)

Joe Profaci
(boss 1928-)

Familien kort fortalt

Medlemmer: 100+

- Restaurationsindustrien, særligt fødevarerogrossister
- Gambling (illegale lotterier og bookmaking)
- Narkohandel
- Opererer stort set kun i Brooklyn

Mafia-ordbog

capo / boss

Lederen af en mafia-bande ('familie') - kaldes 'fader' på Sicilien.

sottocapo / underboss

Næstkommanderende i en mafiefamilie.

capo consigliere

'Rådgiver' - særlig position i toppen af mafiefamilien, som indehaves af fx en advokat eller et æret ældre medlem.

caporegime

'Løjtnant' i en mafiefamilie - har typisk flere soldati under sig.

soldati / made men

Mafiaens fodfolk, som hver især kan kontrollere operationer til millioner af dollars.

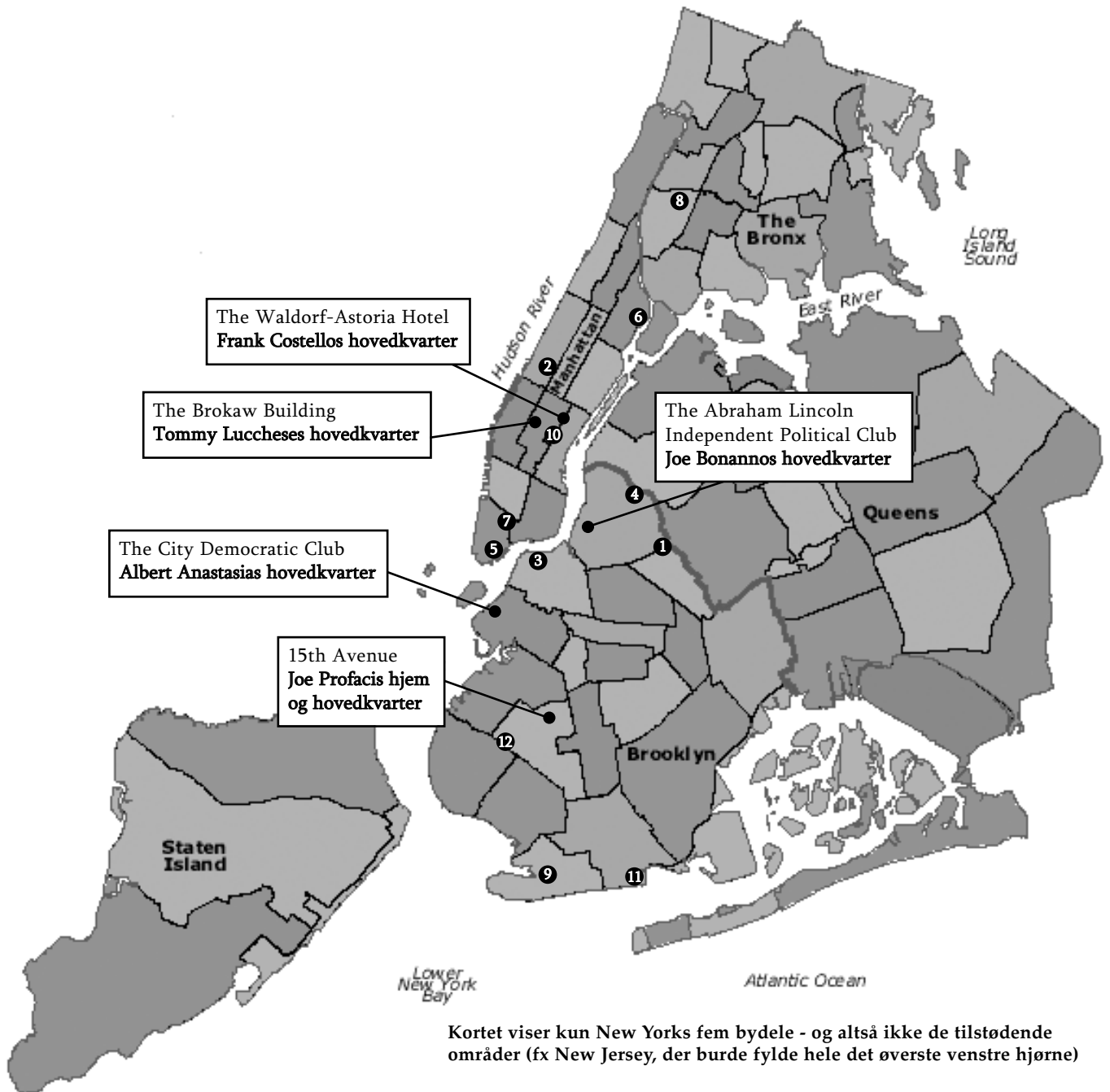
omertà

Mafiaens tavshedsbegreb - alle familiens forretninger holdes hemmelige for udenforstående.

borgata

Mafiefamilie - en løst organiseret gruppe kriminelle af italiensk afstamning.

New York

Kortet viser kun New Yorks fem bydele - og altså ikke de tilstødende områder (fx New Jersey, der burde fylde hele det øverste venstre hjørne)

Andre steder fra mafiaens historie

1. Joe Bonannos hjem på DeKalb Avenue
2. Frank Costellos lejlighed i Central Park West
3. Fulton Fish Market på Water Street - USA's største fiskeauktion, der kontrolleres af Costello-familien
4. Joe Profacis Peerless Importers-firma bor på Bridgewater Street
5. Frank Costello er direktør i 79 Wall Street Corporation, der besidder tre bygninger på Wall Street
6. Pleasant Avenue i Harlem er centrum for Lucchese-familiens narkohandel, styret af løjtnanten John Ormento
7. Kefauver-høringerne blev afholdt i domhuset på Foley Square
8. Vito Genovese skød Tom Reina, da han kom ud fra sin tantes hus på Sheridan Avenue
9. Joe Masseria blev skudt i Scarpato's Restaurant på Coney Island (West 15th Street)
10. Salvatore Maranzano blev myrdet i sit kontor på Park Avenue
11. Kid Twist blev på ordre fra Frank Costello smidt ud ad vinduet fra sjette sal på Half Moon Hotel (på hjørnet af East 29th Street og Boardwalk Avenue)
12. Regina Pacis-kirken, som Joe Profaci beskyttede ved at få myrdet to kirkerøvere, ligger på 65th Street

Til Joe Bonanno

Costello (for stolt?)

Frank Costello taler vel, men stoler han for meget på sit tungebånd? Under Kefauver-høringerne lod han sig provokere til et verbalt slagsmål med senatorerne i komiteen, fordi han åbenbart følte sig usårlig. Hvem er mest troværdig - en mand, der holder tæt, eller en mand, der stædigt forsvare sin sag?

Costello (til at stole på?)

Det er interessant at se Anastasia lade Costello tale sin sag. Den sidste, Costello støttede sig op af, var Willie Moretti, som han fik dræbt som en syg hund. Er Costello mon lige så loyal mod Anastasia, som Anastasia er mod ham?

Costello (stærk nok?)

Frank Costello har ry for at pleje sine politiske venner frem for at tage hånd om sin familie. Hvis Vito Genovese tog hans plads, ville deres familie få en leder, der i højere grad bekymrede sig om familiens dagligdags problemer. Ville en mere stabil familie under Genovese også give større stabilitet i Kommissionen?

Anastasia (for ustabil?)

Det er ikke for ingenting, Anastasia kaldes The Mad Hatter. I et raserianfald sidste år fik han eksempelvis en butiksekspedient myrdet, fordi denne havde angivet en bankrøver uden forbindelse til mafiaen. Er det holdbart i længden at have en boss, der skaber så meget opmærksomhed?

Anastasia (manglende respekt?)

Der går rygter om, at Anastasias consigliere, Frank Scalise, sælger såkaldte 'medlemskaber af mafiaen' til godtroende fjolser for 50.000 dollars. Vores forretninger kan ikke drives, uden at folk har respekt for os, så hvorfor tillader Anastasia en sådan hån mod traditionerne?

Anastasia (skyld?)

Du er overbevist om, at Vincent Mangano før sin død forsøgte at fortælle dig om Anastasia - men du gled af og nægtede at høre på hans problemer. Spillede du dermed en vens skæbne i hænderne på Anastasia?

Lucchese (forræderi?)

Nogle år efter mordet på Salvatore Maranzano fik du at vide, at Tommy Lucchese havde misbrugt din mentors tillid og hjulpet med arrangere hans død. Spørgsmålet er, om den ambitiøse Lucchese nogensinde har været en mand af ære?

Lucchese (rivalisering)

Du ved, at Tommy Lucchese vagtsomt holder øje med din families aktiviteter i Canada. En stor del af New Yorks heroinhandel har længe været styret af Luccheses løjtnant John Ormento. Mon det er for surt et æble at sluge for Lucchese, at din familie kan levere varerne mere stabilt?

Lucchese (balancen i Kommissionen?)

Hvis blot alle holdt sig til de sicilianske traditioner som du og Profaci, ville der ikke være disse angreb mellem familierne. Lucchese, Anastasia og Costello er for amerikaniserede - hvis der ikke bliver holdt en balance i Kommissionen, risikerer I, at den underlegne part kaster sig ud i desperat krig. Hvordan sikrer du den balance?

Profaci (involverer udenforstående)

Er det muligt at kritisere Anastasias impulsivitet uden at spørge til Joe Profacis handlinger? Profaci har også fået udenforstående myrdet, fordi han var utilfreds med deres opførsel.

Profaci (hans motiv?)

Husk på, at Profaci står til at få mere indflydelse på havnen og i andre givtige dele af Brooklyn, hvis Anastasia bliver fjernet. Styrer den slags simple motiver din vens mening?

Til Joe Profaci

Anastasia (loyal?)

Man må lade Anastasia, at manden besidder en usædvanlig loyalitet. Han støtter ubetinget Costello, og han stod altid ved Lucianos side. Det er imponerende og værd at respektere. Eksempelvis dengang han foreslog at dræbe statsanklageren, da Luciano var under anklage. Det var selvfølgelig en vanvittig plan, men alligevel...

Anastasia (evner?)

Anastasia er konsekvent, men driver det næsten for vidt. Ville hans familie ikke være bedre ledet af en Carlo Gambino, der taler om at drive familien som en rigtig forretning uden for myndighedernes søgelys?

Costello (for vattet?)

Alle Costellos smarte ord kan ikke skjule hans usikkerhed. For nogle år siden fik han åbenbart brug for én af de her psykiatere - det er pinligt i sig selv, men rigtig slemt blev det da først, efter aviserne skrev om det. Er han i det hele taget mafioso?

Costello (for glat?)

Costello bruger utrolig meget energi på sine politiske forbindelser - og meget mindre på sin families ve og vel. Men hjælp hans forbindelser, da politikerne fik mulighed for at sætte tommelskruerne på ham gennem Kefauver-komiteen?

Costello (konspiratorisk?)

Det er vigtigt at ære sine venner. Frank Costello hjalp eksempelvis sin ven Albert Anastasia, da Vincent Mangano var forsvundet. Han forsikrede Komiteen om, at Mangano havde planlagt at myrde Anastasia - på den måde lykkedes det ham vel nærmest at skubbe ansvaret for din ven Vincents forsvinden over på Vincent selv?

Lucchese (en snog?)

Tommy Lucchese har altid været god til at skifte side. I den store krig omkring 1930 skete det et par gange, så han faktisk forårsagede to store bossers fald. Er han andet end en opportunist, der overlever ved at spionere?

Lucchese (for amerikansk?)

Vi sidder i denne uværdige situation, fordi Tommy Lucchese har konspireret mod en anden boss sammen med dennes underboss. Det ville aldrig være sket hjemme på Sicilien, hvor mænd af ære respekterer hinanden. Disse amerikanere besudler os med deres ideer!

Bonanno (for grisk?)

Joe Bonanno er din ven, men netop derfor er det din pligt at holde øje med hans ambitioner. Han er nogle gange meget hurtig til at plante sig flag i nye eller ubemandede territorier. Tror han mon, at dette er en ren leg, hvor det kun gælder om at udmanøvrere resten af jer?

Til Tommy Lucchese

Costello (konsekvent nok?)

Har Costello ryggrad til at klare dette spil? Før Anastasia lænede han sig op af Willie Moretti, indtil Moretti blev gal af syfilis og måtte bringes til tavshed. Men Costello tog sig først af Moretti-situationen, da Kommissionen påtalte den. Kan Kommissionen stole på, at han tør tage de beslutninger, I forventer af en boss?

Costello (knækker han?)

Frank Costello har været fantastisk værdifuld med sin effektive håndtering af politikere og dommere. Men han er ikke længere den samme mand. Gad vide, hvad han lå og snakkede om på briksen, dengang han gik til psykiater - er han fuldstændig ved at miste grebet?

Costello (upopulær?)

Selv om Costello har gjort det godt som andetvalg efter Luciano, er han måske ikke den rette boss i længden. Flere af deres families mest erfarne mænd foretrækker åbenlyst Vito Genovese - så bliver Costello ikke naturligt afløst af Genovese før eller siden?

Anastasia (for synlig?)

Folk gør ret i at kalde Albert Anastasia for The Mad Hatter. Sidste år gik han amok og fik en tilfældig butikseks-pedient dræbt, fordi denne havde angivet en bankrøver uden forbindelse til mafiaen. Vi dræber kun hinanden... Skal resten af Kommissionen finde sig i, at han på den måde får sendt strømere i dusinvis på jagt efter deres familier?

Anastasia (manglende respekt?)

Der går rygter om, at Anastasias familie sælger såkaldte 'medlemskaber af mafiaen' til godtroende fjolser for 50.000 dollars. Vores forretninger kan ikke drives, uden at folk har den fornødne respekt, så hvorfor reducerer Anastasia mænd af ære til et fupdiplom?

Bonanno (for grisk?)

For et år siden sendte Joe Bonanno én af sine løjtnanter til Canada, så han kunne etablere familien der. De vil bruge Montréal som mellemstation for heroin fra Europa og forsøge at æde sig ind på det marked, John Ormento har skabt for din familie. I er naturlige konkurrenter, men behøver det være sådan?

Bonanno (for tænksom?)

Ingen i Kommissionen stoler så meget på sit hoved som Joe Bonanno. Han leder altid efter sandheden og forsøger ofte at tale problemerne væk i stedet for at handle. Kan du bruge det til noget i dag?

Profaci (bestikkelig?)

Det klæder ikke en boss at have så få ambitioner som Joe Profaci, der klamrer sig til sit lille kongedømme i Brooklyn og sjældent tænker i nye muligheder. Men til gengæld har han ry for at presse sine egne folk for hver en skilling. Måske vil han være interesseret i et lille ekstra ben? Eksempelvis har Profaci store interesser i fødevaregrossister - som din løjtnant Johnny Dioguardi også har det.

Bonanno eller Profaci (fælles interesser?)

Din familie har indflydelse som få. Alle kender til dine forbindelser til rådhuset og domhuset - men kun få ved, at I vil sørge for, at den rigtige kandidat bliver formand for den vigtige fagforening af transportarbejdere. Måske er der andre i Kommissionen, der gerne vil kunne tælle den kommende transportarbejderformand Jimmy Hoffa blandt deres venner?

Til Frank Costello

Lucchese (mere luskeri?)

Tommy Lucchese opererer i høj grad bag kulisserne, så du kan regne med, at han har mindst ét ekstra kort i ærmet. Skal der eksempelvis lægges noget i, at Lucchese ofte er blevet set sammen med Albert Anastasias underboss, Carlo Gambino? De to er gamle venner, og Gambinos søn er gift med Luccheses datter.

Lucchese (på vej ned politisk?)

Tommy Lucchese har ambitioner om at spille det politiske spil på dit niveau, men kan han det, når flere af byens ledende politikere efter Kefauver-komiteen udsendte pressemeddelelser om, at de aldrig havde været nære venner med Tommy Lucchese og i øvrigt ikke kendte til hans aktiviteter i mafiaen?

Bonanno (ind i Caribien?)

Bag Joe Bonannos elskværdige facade skjuler der sig en stor grådighed. Meyer Lansky har bedt dig gøre noget ved, at Bonanno forsøger at manøvrere sig til mere indflydelse i de caribiske kasinoer. Men du kan ikke tillade dig at få Bonanno som fjende i den nuværende situation - hvordan fixer du det?

Bonanno (konkurrerer med Lucchese?)

Husk på, at Joe Bonannos og Tommy Luccheses familier konkurrerer skarpt om store dele af heroinhandelen i New York.

Bonanno (for meget narko?)

Joe Bonanno taler meget om de gamle traditioner, men er samtidig boss for den mest narkohandelnde familie. Hvordan kan han snakke om diskretion, når han står for en stor heroinimport, som før eller siden må tiltrække sig strømernes opmærksomhed?

Bonanno (fælles venner?)

På mange måder tænker og arbejder du og Joe Bonanno ens. I har fx begge arbejdet sammen med avismagnaten Generoso Pope - hvor Bonanno længe har hjulpet ham med fagforeningerne, støttede du Popes søn økonomisk, da han sidste år ville åbne en ny avis (den såkaldte 'tabloid' News of the World). Det burde da være åbenlyst for Bonanno, at det er farligt at lade usofistikerede mænd som Genovese og Lucchese styre Kommissionen?

Profaci (snævertsynet?)

Joe Profaci lever i et meget lukket univers. Hans folk kalder ham en tyran, fordi han bruger de sicilianske traditioner til at presse penge af dem og ikke tåler uenighed. Men i hans snævertsynede opfattelse kan der da ikke være nogen tvivl om, at Tommy Lucchese ikke optræder ærefuldt?

Anastasia (ubetinget loyal?)

Selv om de andre er vrede over Albert Anastasias handlinger, må de da indrømme, at Anastasia altid har vist en fantastisk loyalitet - eksempelvis over for Charlie Lucky. De er vel ikke i tvivl om, at han føler samme loyalitet over for Kommissionen og vores fælles sag?

Til Albert Anastasia

Lucchese (overtager transportarbejderne?)

Transportarbejdernes fagforening er vigtig for alle familierne i New York. Gad vide, om resten af Kommissionen er klar over, at Tommy Lucchese planlægger at overtage styringen med hele foreningen ved at få sin kandidat valgt som landsformand?

Lucchese (for grådig?)

At Tommy Lucchese har allieret sig med Vito Genovese, er et udslag af ren grådighed. Han vil overtage Costellos politiske position og dine aktiviteter i tekstildistriktet. Vil resten af Kommissionen virkelig tolerere, at han sådan maser sig ind på andres områder?

Bonanno (uafhængighed?)

Hvis I ikke får stoppet Tommy Lucchese, går han Vito Genoveses ærinde, og så er der ingen tvivl om, at den sygeligt ambitiøse Genovese sætter sig på magten i Kommissionen. Det kan eksempelvis Joe Bonanno da ikke være interesseret i?

Profaci (til at handle med?)

Selv om Joe Profaci holder sig inden for et lille område i Brooklyn, er han altid på udkig efter nye indtægter - eksempelvis er han særdeles ivrig efter at sikre, at hans egne folk betaler en passende del af deres omsætning til bossen. Profaci opererer blandt andet på havnen i Brooklyn, hvor din familie står stærkest - måske er der grundlag for en hurtig handel?

Profaci (retfærdig?)

Joe Profaci uddeler retfærdighed med hård hånd i sin familie. Hvis nogen modsætter sig bossens vilje, er der gode chancer for, at man finder deres lig på gaden kort efter. Sådan bør det også være - en boss kan ikke tolerere angreb på sin status eller person. Derfor bør Tommy Luccheses straf vel også være en ren ekspeditionssag?

Costello (tabt pusten?)

Din ven Frank Costello er en ekstremt begavet mand, der er god til mange ting. Men du har lagt mærke til, at han på det seneste er begyndt at nævne sin alderdom oftere og oftere. Har han brug for din hjælp til at holde fast i, hvad det at være boss handler om?